

ДЕМОНОЛОГІЯ

РЕЛІГІЙНА СФЕРА

Цікаво, хто знає оцю пісеньку, бо я вітаю вас найтеплішим Християнським почуттям братерства та любов'ю Христа сьогодні, хто знає цю пісеньку: “Піклується Він про тебе”? Ви знаєте її? Гаразд, побачимо, вийде в нас чи ні. Ви знаєте її, сестро? Знаєте? Отож:

Піклується Він,
Про тебе завжди;
В найважчу годину
Піклується Він.

О-о, це непогано. Спробуємо ще раз.

Піклується Він,
Про тебе завжди;
В найважчу годину
Піклується Він.

[Порожнє місце на плівці.–Ред.]

² Наш Небесний Отче, ми дякуємо Тобі за те, що Ти піклуєшся про нас і виявив нам Свою любов, у такій мірі, що Ти послав Свого улюбленого Сина, щоб...невинного Сина Божого, зайняти місце винних грішників. Як ми дякуємо Тобі, що Ти піклувався про нас та подбав про нас, вчинивши це! І ми настільки вдячні, Господи. Ми щасливі зібратися тут в цей післяобідній час, під зводами небес, та прохати Твоїх благословінь на це служіння. Даруй, Господи, щоб кожен чоловік, жінка, хлопець чи дівчина, які присутні тут, узялися зараз за глибоке дослідження Писань. Ми стикаємося зі світом, що контролюється сатаною. І, Отче, ми молимо, коли ми досліджуватимемо силу демонів і що вони роблять з людьми, щоб Ти дав нам велику віру, і нехай буде вчинено багато великих ознак та чудес. Бо ми просимо це в Ім'я Христа та задля Божої слави. Амінь.

³ Ми, дослідження в цей післяобідній час, швидко перейдемо до цього, я думаю, хвилин на п'ятнадцять раніше. Це ще на тему *Демонологія*.

⁴ І тепер, я щойно отримав повідомлення, якусь хвилину тому; Брат Білер, від моїх друзів. І я розпочинаю в Африці, в середині липня. Отож, все узгоджено, в нас вже все готово. І Брат Бакстер не зможе поїхати цього разу, тож мені доведеться їхати до Африки одному. Отож, ідучи

туди з...щоб...Ви повинні тепер молитися за мене, щоб Господь допомагав мені, тому що мені тепер дійсно буде це потрібно, там поміж...я розраховую, що на тому зібранні буде щонайменше двісті тисяч людей.

⁵ І в мене тут виписано одне видіння. Я хочу, щоб вам, люди, це пішло на користь. Це сталося в грудні. Я був у кімнаті одного ранку, коли прийшов Ангел Господній. Я... Розумієте, коли я був там, я не послухався Бога, і я підхопив амебу. Кожному відомо—відомо, що таке амеба — паразит, який бере...мало не вбиває тебе. І через те, що я зробив те, чого Бог наказував мені не робити. Хто чув розповідь про це? Я думаю, деякі з вас присутні тут. Я знаю, що ті, хто з-поблизу шкінії, чули розповідь про те, що трапилося. Бог сказав мені поїхати до одного місця і триматися подалі від *оцього* місця, і їхати туди до іншого місця. А я дозволив проповідникам відговорити мене від цього. Отож, проповідники — вони чудові, і вони мої брати, але ти слухай те, що каже тобі Бог. Це так. Розумієте? Місія в тебе одна.

⁶ Хто пам'ятає, як одного разу там у Біблії було двох пророків? І одному з них, Господь наказав йому, сказав: "Іди до *такого-то* місця. І ти не—не заходь...Вертайся іншою дорогою", — і так далі. І—і сказав: "Не їж і не пий, поки будеш там".

⁷ І інший правдивий пророк зустрів його і сказав: "Господь зустрівся зі мною після того, як Він зустрівся з тобою". І сказав: "Зайди до мене в дім". І пророк послухався того, що сказав той інший, і через це втратив своє життя. Розумієте, роби те, що Бог каже тобі робити, без огляду на те, що каже хтось інший.

⁸ Так от, ми...В цьому видінні, Він...Це розбудило мене, тринадцятого вересня...тобто, грудня. І—і коли я сидів на своєму ліжку, я розмірковував, що чекає на мене в майбутньому. Я...Коли я повернувся сюди, мене вже були готові кинути до ізолятору: паразити майже здолали мене. І мене обстежили, коли я ступив на цю землю. І, за благодаттю Божою, мене просто відпустили додому, бо воно дуже розсіялося. І я помолився, і я пішов до тих служителів, я сказав: "Господь сказав мені не їхати в той бік".

Сказали: "О-о, Бог говорить не тільки до тебе".

⁹ Я сказав: "Одного разу така думка була в Корея". І ось так, але я пішов, і зірвав листя і поклав його їм під ноги, і я сказав: "Пам'ятайте, в Ім'я Господа, якщо ми поїдемо отак туди — зазнаємо краху, і ми всі поплатимось за це". І, звісно ж, ми поплатилися! Ох, подумати тільки! Ми всі мало не померли. І ось, потім, по дорозі назад...

¹⁰ Стільки багато всього, чому тобі доводиться протистояти у тих країнах за кордоном. Наприклад, крихітна

блошиця вкусить тебе, від цього в тебе почнеться кліщова лихоманка. І ця крихітка, коли вона тебе кусає, якщо почне свербіти, чухати не можна. Подивися, якщо воно маленьке й чорне — не витягуй його. В нього крихітна голівка, він пробуравлюється в шкіру, обертається ось *так* і закріплюється. Якщо витягнеш його — відірвеш голову. В ньому є певний вірус, який паралізує тебе. Тож він. . . Не чухай і не витягуй його; просто візьми трохи сала. А він дихає через спину. Одну крапельку сала на нього, і він вилізе.

11 Потім, там є москіти. Від них взагалі ніякого шуму. Він з'являється несподівано. [Брат Брангам ляскає рукою.—Ред.] Він просто торкнеться тебе, і все — в тебе малярія.

12 І—і потім, там є те, що вони називають змія мамба. Якщо вона тебе вкусить, ти проживеш десь хвилини дві, після того, як вона тебе вкусить.

13 І там є жовта кобра. Після її укусу ти проживеш хвилин п'ятнадцять. І одна з них підповзла настільки близько до мого сина, що він міг покласти свою руку їй на голову. Вже піднялася, щоб напасти, перед тим, як ми зробили постріл, ось так.

14 І там є чорна кобра. О-о, чого там тільки нема! І, потім, дикі небезпеки від тварин, звичайно ж, від левів, тигрів чи леопардів та усього іншого, із чим ти зустрічаєшся, в джунглях. І потім, хвороби, там просто найвсілякіші хвороби.

15 І тобі доводиться стикатися з усім цим, коли ти їдеш. Крім цього, потім знахурі і тут, і там кидають тобі виклик, розумієте, та всі їхні забобони та інше. Але, як, що то за чудова річ — бачити, як наш Господь змітає все це геть, по всьому фронту, таким чином, і потім ідеш далі.

І того дня, я дуже добре пам'ятаю, коли був там, те, що сталося, я розповім вам колись на іншому зібранні, тому що сьогодні я хочу торкнутися свої теми — *Демонологія*.

16 Але тепер, і я про це розмірковував, сидячи там, яким буде кінець? І по дорозі назад, перетинаючи океан, я знаю, що в нас було приблизно сто тисяч навернень, поки ми були там. І старий Брат Босворт підійшов до мене. Сказав, я сказав: “Ну що, Брате Босворте?”

17 Він сказав: “Я так пишаюся тобою, Брате Брангаме!” Він сказав: “Ти якраз—ти якраз тільки починаєш життя”, — сказав він.

18 Я сказав: “Що ж, я думаю, що це вже кінець”. Я сказав: “Мені вже за сорок. Я думаю, що я добре повоював і скінчив біг”.

19 Він сказав: “За сорок?” Сказав: “Мені було стільки ще до того, як я навернувся”. Сказав: “Я й досі йду твердо”. Йому ось-ось повинно було стукнути вісімдесят. І якраз. . .

Я подумав: “Ну що ж, можливо, це близько до правди”.

²⁰ Тож він сказав: “Ні, ти зараз просто новий Брангам. Ти щойно дізнався, як краще тримати свої зібрання під контролем та все інше”. Сказав: “Саме якби тобі вдарити по Америці по-правильному, з правильною постановкою зібрань, коли ти міг би по шість-по вісім тижнів залишатися на одному місці і належним чином все це влаштувати та розголосити, — сказав, — ти б дещо зробив, в тому числі й для нашого Господа”. І ось, ми й далі розмовляли таким чином, тож це було вельми—вельми добре.

²¹ Потім, за якийсь час, я побачив видіння, коли я був у Америці, і це прийшло до мене, і повернуло мене назад до Африки, і мені було показано те саме зібрання, що знаходилося там перед Дурбаном. І перше зібрання відійшло в історію, рухаючися на Захід. Піднялося друге зібрання і, коли це сталося, воно було ще більшим, ніж перше зібрання. І Він... я почув крик, і з Неба сховався Ангел; Він мав яскраве світло.

²² І Ангел Господній, що стоїть поруч із нами отут, сто-... завжди стоїть праворуч від мене, з *оцього* боку. І Це стояло там, і Воно—Воно оберталося. І я бачив, як цей чоловік стояв під Ним. Він—Він не... Так от, це не видіння, коли ти бачиш Його. Це настільки ж реально, як коли ви дивитесь на мене. Ну, ти чуєш, як Він ходить і розмовляє з тобою. І коли Він... Все що завгодно, це таке ж реальне. І це не видіння; той Чоловік просто стоїть там так само, як і ви. І голос Його такий самий, як мій чи ваш. Але видіння, щось таке, що спалахує перед тобою, і ти бачиш це, таким чином. Але цей Чоловік просто підходить і стоїть там.

²³ Тож Він розповів мені це... що повинно було статися. І Він сказав, що... Цей Ангел зійшов, і Він сказав мені обернутися й поглянути в *цей* бік. І це виглядало як у напрямку Індії, тепер. Я не кажу, що це в Індії, але це поблизу. Але то були індійці.

²⁴ Бо африканці — вони здоровенні, сильні, м'ясисті, неначе як дебеті. Деякі з них мало не сім футів ростом, а вагою, о-о, двісті вісімдесят-триста фунтів, м'ясисті. Зулу, ось, шунгі, та базутос, та, о-о, там багато різних племен. Там того дня сиділо п'ятнадцять різних племен, до яких я говорив.

²⁵ Я говорив одне слово, наприклад: “Ісус Христос — Син Божий”. Я міг піти попити води, поки це проходило через усіх перекладачів. Один говорив... І увесь той шум!

Я раніше думав, коли я чув, як п'ятидесятники говорили мовами, що, можливо, хтось говорив одним звуком, а хтось говорив іншим, як могло таке бути? Але я вірю, що Біблія має слухність, і знаю, що Вона має слухність, коли Вона сказала: “Немає звуку без значення”. Це вірно.

Деякі з них говорили, один із них: “Блр, блр, блр, блр”, — це означало: “Ісус Христос — Син Божий”. Інший говорив: “Клак, клак, клак, клак”, — це було: “Ісус Христос — Син Божий”, — його мовою. Тому несуттєво, що то за звук, деє він має певне значення. Це вірно. Несуттєво, що то за шум, деє для когось він щось значить. І коли Він був... Вони видавали це.

26 І я помітив, що зліва від мене, коли зійшов той Ангол, і я побачив такий немовби як рій там, і то були люди з... здавалося, вони були замотані в якесь таке покривало, ось *так*, і були загорнуті та обв’язані, немов мала дитина, в пелюшки. І отак і було. І скільки я міг сягнути оком, були самі тільки люди. І потім в цього Ангела з’явилося яскраве пульсуюче світло, і почав розхитувати взад і вперед, ось *так*. І я ніколи в житті не бачив такої кількості людей!

27 І потім цей інший Ангол підійшов до мене дуже близько, і Він сказав: “Там на тому зібранні триста тисяч людей”. І в мене це тут записано. І ви запишіть це собі на якомусь клаптику паперу, подібно як я розповідав був про те, як у Фінляндії буде воскресено хлопчика. Запишіть це на чистій сторінці в своїй Біблії чи де-небудь, що на цьому зібранні (проводитиметься зібрання. І ви почуєте про це якимось чином.) триста тисяч людей відвідають те зібрання. Ось, побачите, правда це чи ні. Це буде втричі більшим, ніж оте інше. Розумієте? Те зібрання відвідають триста тисяч людей. І я просто настільки щасливий поїхати туди, я не знаю, що робити, бо мені подобається завойовувати душі для нашого Господа.

28 І там, за один раз, побачити—побачити, як тридцять тисяч запеклих язичників прийдуть до Ісуса Христа за один поклик до вівтаря, тридцять тисяч запеклих язичників.

29 Тепер, давайте швиденько перейдемо до нашої теми. Вчора ми досліджували техніку демонів. Я сьогодні розмірковував був, як веде справу Бог. Ви не усвідомлюєте, яка це свобода — вибратися. Ось, я не вчитель. Я далекий від того, щоб бути коментатором Біблії. І я... Моя освіта обмежена сьомим класом. Тож це... І, оце, я вийшов зі школи деє років двадцять п’ять тому, тож вже довгий час поза цим. І в мене не дуже-то багато від освіти, але все, що я знаю — це те, що я одержую через натхнення. І якщо те натхнення не відповідає Біблії, то воно хибне. Розумієте? Це має бути Біблія. Не має значення, що то за натхнення, це має прийти... Оце ось є Божа основа. Жодної іншої основи, крім Цієї, не закладено. І те, чим Це є, якщо те, що я скажу, суперечитиме Цьому, нехай мої слова будуть брехнею, тому що Оце є Правда. Розумієте? Розумієте? І якби й ангол став оповідати вам щось таке, що відрізнялося б від Цього,

Павло сказав: “Нехай він буде для вас проклятим”, — навіть і ангол Світла. Ось, є багато величних речей. Я тільки... єдине... я обрав два дні, для того, щоб донести цю тему людям, це було вчора й сьогодні, післяобідні зібрання.

³⁰ Так от, причина, чому я зробив це — щоб трошки випробувати себе, побачити, чи допоможе мені Бог. В мене на серці є дещо. І це є те, що, після цього сильного Послання та після того, як Сам Бог підтверджував сказане мною як Правду, в Його Слові; Його Словом, по-перше, і, потім, через чуда та ознаки. Так от, я вважаю, стосовно Євангельської Правди до Церкви, я зобов’язаний перед Богом викласти це Церкві. Це вірно. Вони настільки ослабіли, в стількох різних організаціях та сектантських відгалуженнях цього, що це є неправильним. Ми всі Божі діти, коли ми народжуємося згори, від Оцього, розумієте. А правда в тому, що Бог хоче, щоб ми знали це, що ми Його діти.

³¹ Тепер, пам’ятайте, храм Соломона висікали по всьому світу. І ось один камінь повертали ось *сюди*, а інший камінь повертали ось *туди*, і один був обрізаний ось *так*, а інший ось *так*, та коли воно зішлося разом, там не було чути ні звуку пили, ні грюкоту молотка, все стало просто на свої місця. Бог був Інструктором цього.

³² В Бога є церква, що зветься Асамблеями, а інша — церквою Божою, а інша — *оця*, а інша — *ота*. І, та коли вони всі зйдуться разом, вони будуть однією великою групою братерської любові, і Бог об’єднає, збере ту Церкву та забере її на небеса.

³³ Кожна відома картина, перш ніж її вивіщували у картинній галереї, їй треба спочатку повисіти, пройти через галерею критики. Чоловік, який намалював, задоволення, тобто, прошу пробачення, не можу пригадати його імені, намалював Останню вечерю, так чи інакше, він витратив на це все своє життя. Він намалював цю картину. Проїшлодесь приблизно двадцять років чи десять років, мені здається, між тими моментами, як малював Христа та Юду. І, чи усвідомили ви, на тій відомій картині, що та сама людина, що позувала для Христа, десятьма роками пізніше позувала для Юди? Це так. Вона позувала. Десять років гріха: з великого оперного співака, який позував для Христа, перейшов на місце Юди. Тобі не треба буде й десяти років. Вистачить і десяти хвилин, з тобою буде те саме. Це змінить твій характер, в гріху. Але, все одно, та картина пройшла через усіх критиків.

³⁴ І це те, що я думаю про Божу Церкву, про покликану групу. Що ж, я кажу це не з тим, об покритикувати. Я об’їхав сім морів, і я вже втретє їду у мандрівку навколо

світу, і люди кажуть: “Святенник-стрибун! Святенник-стрибун!” І я обшукав увесь світ і не знайшов ще жодного святенника-стрибуна. Це назва, що диявол її причепив до людей. Ось і все. Не існує такого, як святенник-стрибун. І в мене є статистичні дані про кожную з шістсот шестидесяти восьми різних церков, що існують та організовані в світі, жодна з них не носить назву Святенники-стрибуни. А це від уряду. Не існує жодної церкви Святенників-стрибунів, що була б мені відома. Отож, було просто чимось таким, що назвав диявол. Але, тепер, у всьому цьому, всі ці речі, Бог намалював картину. І колись ці невеличкі старенькі церкви, що бували тут, деякі з вас. . .

³⁵ Я дивлюся за цими людьми, в кого вже сиве волосся. Мій син, учора; я був у кімнаті, готувався, і один служитель зайшов та сказав: “Хочу потиснути руку твоєму татові”. Звичайно, мій син піс разом з Братом Бакстером та іншими, які просто: “Ні”, — і все, швидко. Мені таке не подобається. Розумієте? Не має значення, чи я. . . Звичайно ж, я не можу бути слугою і людини, і Бога. Але, я вважаю, мені приємно було б потиснути руку моїм братам. Мені подобається робити таке. В цьому щось є, мені приємно потиснути руку служителю. Не тільки служителю, але будь-якій дитині Божій, мені подобається це робити. Я й не знав про це, поки моя дружина не розповіла мені дещо пізніше. Що ж, якби він міг сказати тому служителю: “Одну хвилину, він там молитися, і—і я побачу, що він скаже”. Що ж, отак, так було б краще. Тож я трошки підправляю його в цьому, щоб не робив такого. Розумієте?

³⁶ І тому це є правда, ти не можеш просто бути назовні, як брат сказав якусь хвилину тому. Якщо ж так, то увечері я—я виснажений, розумієте. Люди приїжджають, щоб поговорити, і у кожного, можливо, хвороба, і коли вони починають говорити про це, Ангол Господній миттєво з’являється просто там же, щоб розповісти про це.

³⁷ Там он дехто сидить, зараз дивиться просто на мене, знає, що це є правда — з того, що було декілька хвилин тому чи десь півтори години тому. Одна леді, що сидить отут, яка не знала, що це таке, коли Ангол Господній проговорив до неї якось увечері та розповів їй дещо, а вона не могла цього зрозуміти. Але сьогодні це сталося, тож тепер вона знає, що це значить, коли Він говорив до неї. І як, стояв там, розмовляючи з нею, Ангол Господній вийшов просто туди назад та розповів їй, в чому її проблема і що це таке, і—і про що вона думала, і про когось з її рідних, і як Бог проговорив і сказав, що Він підтвердив був це, і що має статися. Отож, це є точно так, як воно й буде. Розумієте? Бог так сказав.

³⁸ Гаразд, тепер, як щодо декількох випадків, які... Тоді, і кожне видіння просто ще ось на скільки-то знесилює тебе, розумієте. І перше, що ти бачиш, коли ти увечері попадаєш до церкви, ти геть настільки знесилений, що ти ледве усвідомлюєш, що треба робити. І ви тепер молитесь за мене, розумієте, бо це з одного зібрання на інше, на інше. Було б це єдине зібрання, все було б інакше, якби я зараз їхав додому і пару місяців нічого не робив, пішов би, та взяв свою риболовну ліску та поїхав ловити рибу. Але я повинен з одного зібрання одразу ж їхати на інше, з одного — одразу на інше, розумієте. Ось що спричинює це.

³⁹ І ви всі молитесь, ви, люди, тут у зібранні. Минулого вечора мені розповіли, що я—що я говорив до якоїсь людини, і та людина не відгукнулася на поклик. Отож, це дуже небезпечно, розумієте. Коли вони сказали це... Що ж, інколи ці світильники не світять, там поміж цим є одна темна пляма.

⁴⁰ І я слідкую за Анголом Господнім, коли Він стоїть тут, я відчуваю це. Потім я відчую, як Це починає рухатися від мене, і я слідкуватиму: Воно залишить мене, і Воно перейде кудись і трошки постоїть там, і я бачу Його. І Воно зблисне, і з'явиться видіння. Тоді я бачу видіння. Я слідкуватиму за тим, який зовнішній вигляд у людини там. Я знаходжу цю людину, тоді я кажу. Ось що стається. Ось що відбувається. Ти не повинен розповідати це кожному, але це—це те, що стається, розумієте. Це все в духовній сфері.

⁴¹ Тоді, якщо та особа не відгукується, це подібно як читати Біблію тут та сказати: “В Ній нічого нема”, — відійти від Неї. Розумієте? Тож це дуже сильно погіршує це. Тож будьте наготові, слухайте, пильнуйте. Коли Він говорить — відповідайте. Розумієте, просто будьте готові відповісти в будь-який час.

⁴² І тому моя дружина, та Брат Білер, та багато хто з них, цього ранку, розповідали мені про це, що був поклик до одного чоловіка стосовно його брата, деся, що в нього було щось негаразд, і таке інше. А цей чоловік не відгукнувся на поклик, тож цьому вже нічим не зарадиш. Це поміж Богом і тим чоловіком. Видіння залишило мене. Потім я не міг більше віднайти це, бо він не відгукнувся. Тому пильнуйте, будьте наготові.

⁴³ Тепер, беремо цю тему *Демонологія* та говоримо про демонів. Так от, люди, коли ти кажеш: “демон”, — вони одразу починають думати: “О-о, якийсь фанатизм чи щось таке!” Але демони настільки ж реальні, як і Анголи. Вони такі ж реальні.

⁴⁴ І диявол — це настільки ж реальний демон, як і Ісус Христос — Син Божий. Він є демон! Небо настільки ж реальне.

І якщо не існує такої речі, як пекло, тоді не існує такої речі, як Небо. І якщо не існує Вічно благословенного... Вічної кари, точніше, не існує Вічно благословенного. Якщо нема дня, нема й ночі. Розумієте? Але так само певно, як існує день, існує й ніч. Так—так само певно, як є—як є Християнин, має бути й лицемір. Так само певно, як є хтось такий, хто є істинний від Бога, є й той, що підроблюється під це. Розумієте? Це просто в точності за і проти, біле й чорне, просто упродовж всього життя у всьому, правдиве й фальшиве повсюди. І існує фальшива євангелія, існує правдива Євангелія. Існує правдиве Хрищення, існує фальшиве хрищення. Є підробка, і є справжнє. Є правдивий американський долар, є фальшивий американський долар. Є істинний Християнин, є істинний лицемір, розумієте, це просто наслідування. Тому ти бачиш це, тому воно все йде разом. Отож, ми не можемо це відділити. Бог дозволяє дощу падати.

⁴⁵ Нехай Він дозволить мені поговорити тут ще трошки. Хто з присутніх тут є проповідниками, підніміть вашу руку. Всі, хто тут, проповідники, хочу побачити ваші руки. Що ж, благословить вас Бог, браття. Отож, отож, не сприймайте це зараз як вчення, але, якраз перед тим, як ми наблизимся до цієї життєво важливої теми, я розповім вам ось що. Хто з присутніх тут є п'ятидесятниками? Підніміть свої руки, всі, хто тут, повсюди. Що ж, ви всі п'ятидесятники. Гаразд. Збираюся розповісти вам, що в мене було, коли я вперше попав до вашого царства, до ваших лав.

Я був просто тут же в Індіані, в одному місці, що називається Мішавака. Перша група п'ятидесятників, яку я бачив, називалася П'ятидесятницькі Асамблеї Ісуса Христа, я думаю, чи щось на зразок цього, чудові люди. Зараз вони організувалися разом і носять назву Об'єднані П'ятидесятники. Вони відділилися від решти інших через питання водного хрищення. Ніякими лицемірами це їх не робить. Там у їхніх лавах є чимало істинних, дійсно істинних народжених згори від Духа Святого Християн. І Бог дав їм Духа Святого через те, що охристилися в "Ім'я Ісуса", і дав іншим хрищення Духом Святим, які охристилися в "Отця, Сина, Духа Святого". Тож: "Бог дав Духа Святого тим, хто слухняний Йому", — тож, хто—хто має — хто послухався Його? Ось так то.

⁴⁶ Якби ви просто забули, і ті, які хочуть бути кимось — нехай собі будуть, а ви йдіть далі та будьте братами. Ось і все. Не робіть... Що стало причиною цього — розколи, роз'єднування. Розумієте? Що? Ділили, шматували, розривали братерські стосунки, намагалися виставитися та відділитися. Ні, панове, ми не поділені, ми є одно. Це вірно.

⁴⁷ Та коли я стояв там, я спостерігав за тими людьми. Так от, мені, щойно вийшов з невеличкої традиційної південної

баптистської церкви, о-о, я бачив тих людей, я зайшов туди, і вони плескали в долоні, вигукуючи: “Один із них, один із них; радий я сказати: я один із них!”

48 Я подумав: “Оце тобі на! Ого!” І ось, бачу, хтось проходить там, танцюючи з усіх сил. “Так-так-так-так-так, — я подумав, — що за церковні манери! Я ніколи такого не чув”. Я далі спостерігав там за ними. Дивувався: “Ну, взагалі, що з цими людьми таке?”

49 Отож, ви чули, як я розповідав історію свого життя, де я наткнувся на те зібрання там. Але ось одна річ, яку я ніколи не розповідав, ніколи не розповідав цього раніше, прилюдно. Тож вони. . . Ось, якщо ти хочеш стерти це зі свого магнітофону, що ж, можеш так зробити. Все гаразд. Отож, в цьому я спостерігав, і ось я подумав: “Що ж, це найщасливіші люди з усіх, кого я бачив у своєму житті”. Вони не соромилися своєї релігії. Ми, баптисти, трошки соромимосся, час від часу, ви знаєте. Розумієте? А коли починають молитися, ви знаєте, ховаються за опахало, ви знаєте. І—і, але ми. . . Але ті люди — ні, брате, в них—в них всередині, назовні, все навколо них — все було заповнене релігією.

50 І ось, я пам’ятаю той вечір, коли я опинився на платформі. Сказали: “Всі проповідники — на платформу”. То був з’їзд. Ім довелося проводити його тут на Півночі через—через расову проблему, закон Джима Кроу на Півдні. Тож вони всі зібралися там звідусіль. Отож, я сидів там. І він сказав. . . Що ж, там було. . . Я почув усіх проповідників упродовж того дня і того вечора. Вони оголосили якогось немолодого проповідника, то був немолодий темношкірий чоловік: вийшов, невеличкий обідок волосся в нього навколо голови, ось *так*, в здоровенному старому довгополому костюмі проповідника, ви знаєте, вельветовий комірець, а погода стояла спекотна. Бідолашний старий вийшов туди *отак*. Він сказав: “Дітки мої любі, — він сказав, — я хочу вам розповісти”, — почав свідкувати. Я був мало не наймолодшим з тих, що сиділи на платформі. Тож, потім він сказав: “Я вам розповім!” Він узяв свій текст з Йова: “Де ти був, коли Я закладав основи світу? Розкажи Мені, де вони закріплені”.

51 Всі ці інші проповідники проповідували про Христа, за звичайним розкладом. Я слухав їх, радів ними. Але не цей старий! Він забрався далеко в минуле десь на десять тисяч років перед початком світу. Він піднявся в Небеса та, просто з небозводу, показав, що там відбувалося. Те, про що проповідували вони, протягом дня; він проповідував про те, що відбувалося на Небі. Він переніс Христа у минуле по горизонтальній веселці, кудись далеко у Вічність. О-о,

не минуло й п'яти хвилин від початку його проповіді, аж цей старий, Щось найшло на нього. Він підскочив вгору, та клацнув підборами, та закричав: “Ого-го!” Місця в нього було приблизно стільки ж, як і в мене отут. Він сказав: “Тут у вас замало місця для того, щоб я проповідував”, — і пішов.

⁵² Отак, я подумав: “Якщо з восьмидесятирічним чоловіком це робить таке, що ж воно зробить зі мною? Це те, чого я хочу. Це те, чого я хочу”.

⁵³ Але, що захопило мене — це ось що. Отож, ми зараз говоримо про демонів. Що захопило мене, я спостерігав за двома чоловіками. Один сидів з одного боку, а другий — з іншого. І коли Дух сховався, ті мужі підводилися, й говорили мовами, й вигукували, аж бліднішали на обличчі. І я подумав: “О-о, оце так, якби тільки й мені отаке!” Розумієте? “Як чудово! О-о, це... Я просто люблю це!” Що ж, я подався на кукурудзяне поле. І я розповідав вам історію свого життя. Ви читали її у книзі. Я проспав цілу ніч. І наступного ранку я повернувся, тож я подумав, що я просто поставлю на спробу. В мене є певний спосіб чинити різні речі, про який ніхто не знає, тільки Бог і я. Отож, це, я беру приповідку та намагаюся відчувати дух людини. Ви бачите це просто тут на платформі. Розумієте? І ось, потім я завів розмову з одним із тих мужів. Я бачив їх: вони сиділи разом, і вони просто трималися за руки і танцювали й вигукували. Я подумав: “О-о, подумати тільки, мені це видається реальним!”

⁵⁴ І я взяв його за руку. Я сказав: “Доброго дня, як справи, добродію?”

⁵⁵ Він сказав: “Доброго дня”. Дуже хороший чоловік, джентльмен. Він сказав...

Я сказав: “Ви служитель?”

Він сказав: “Ні, добродію. Я просто член церкви”.

⁵⁶ І я став провадити з ним невеличку розмову, щоб я міг вловити його дух. Розумієте? Він цього не знав. Ніхто не знав. Я нічого про це не говорив. Минуло багато років, перш ніж я згадав про це. Тож вони... Та коли я розібрався, це відізналося як правдивий, просто як досконалий Християнин! Той чоловік був цілковито святий Божий. Я подумав: “Брате, це добре”.

⁵⁷ Але, що дивно, коли я дістався до іншого чоловіка — то було протилежне. Він навіть жив із жінкою, яка не була його дружиною. Це вірно. І я бачив, як це тягнулося до нього — видіння. Я подумав: “О-о, як же, такого не може бути”. І той чоловік... Я подумав: “Отож, отож, цей дух, що поміж тими людьми — він неправильний. Ось воно і все”.

⁵⁸ І ось, того вечора, коли... поїхав на зібрання, і сходили благословіння, я молився Богу, і Святий Дух, Ангол Господній свідкував, що то Дух Святий. І той самий Дух, який сходив на *цього* чоловіка, сходив на *того* чоловіка. І коли Дух сходив, вони обидва підхоплювалися з місця, і вони обидва вигукували, і кричали, і хвалили Господа, і говорили мовами, й танцювали. Я сказав: “Я—я—я просто не можу цього осягнути, Господи. Це... я не бачу цього в Біблії, де це могло б бути правильним”. Отож, я сказав: “Мабуть, мене обманено”. Розумієте? Я сказав... Ось, тут, я—я не можу... я—я строго дотримуюся Біблії. Це мусить бути Оцим. Розумієте? Я сказав: “Господи, Ти знаєш мій стан, і я—я мушу побачити це у Твоєму Слові. І я—я не можу зрозуміти. Коли Святий Дух сходить на *цього* чоловіка, Святий Дух сходить на *того* чоловіка, і один з них святий, а інший — лицемір. І я знаю, що це так”. Я знаю це. Без... Я міг би вивести того чоловіка надвір і довести це йому, або викликати його просто туди та розповісти йому про це”.

⁵⁹ Подібно як я міг би: отой чоловік, що сидів тут минулого вечора, був ніхто інший як самозванець, якщо взагалі такі бувають, сидів там. І мені слід було б викликати його, але він би піднявся та почав пересварку. Тож я просто залишив усе як є, зважаючи на зібрання, але я пізнав його. Так, панове.

Був один, двоє, сиділи отам ззаду, одного вечора, належать до однієї церкви просто тут у місті. Справжні критики! Я побачив їх. Але, якщо зробиш так — почнуться проблеми. Я робив це багато разів. Я просто не став їх чіпати. Все гаразд. Бог знає, Він Суддя. Нехай вони покличуть мене якимось, і тоді ви побачите, як дещо станеться, розумієте, нехай спробує.

Подібно як демон, я не викликаю демона. Він просто приходить до мене та кидає мені виклик. І саме тоді Бог береться за роботу, розумієте, це так, і ви бачили, що відбувається. Гаразд. Але я просто залишаю усе як є. Перешкоджав зібранню, бо той дух увесь час рухався на мене, розумієте. І ось, я просто йшов далі.

⁶⁰ Але ось, ці люди, я не міг цього зрозуміти. І це було двома чи трьома роками пізніше, коли я був там у Грін Мілл, Індіана, тут, у скаутській резервації. Я був там в одній печері, куди я ходжу молитися. І там, я сказав: “Господи, я не можу зрозуміти, що сталося з тією групою людей. Найкращі люди, яких я бачив за своє життя, і я—я не можу зрозуміти, як це так, щоб це могло бути неправильним духом. Коли воно... якщо тоді... Ти знаєш відданість мого серця. Ти знаєш, як я люблю Тебе та як я служив Тобі. І той самий Дух, що отут зі мною, був на тих людях. І ось Він був на тому хлопцеві, там, просто такий самий”. Тож я не міг зрозуміти.

61 І Господь зійшов у Своїй ласці та виявив мені. Ось де воно було. Це має бути за Писанням, по-перше. Він сказав: “Візьми свою Біблію”. І я узяв свою Біблію. Мені здається, я потримав ту Біблію десять хвилин без нікого... не приходило більше жодного Слова. Я почекав всього декілька хвилин. Я почув, як Він каже знову: “Відкрий Євреям 6 і почни читати”. І я став читати. І коли дійшов до того місця, де у Ній сказано: “Доц, що часто сходить на землю, щоб напоїти її та приготувати її, обробити її, для котрих вона є... але терни та будячка, які близькі до відкинення, кінець яких — спалення”. І якраз там до мене дійшло.

Я подумав: “Ось воно що. Дяка Богові! Ось воно що”. Розумієте?

62 Так от, Ісус сказав: “Сіяч вийшов сіяти”, — хіба Він не вийшов? Тепер, ви тут усі Християни. Кожен підняв свою руку, все одно, п’ятидесятники, народжені згори Християни. Гаразд. Вони... І Він сказав: “Сіяч вийшов, розсіваючи насіння. Та поки він спав...” Його спочинок, смерть, поміж цим. Розумієте? “Та поки він спав, прийшов ворог та насіяв куколю на тому полі”. Що таке кукіль? Бур’яни, терня та інше. Тепер: “Та коли побачив хлібороб (проповідник), як росте цей кукіль, сказав: ‘Дай-но я піду та повиполню їх’. Він сказав: ‘Ні, ні. Ти повисмикуєш і пшеницю. Нехай собі ростуть разом’”.

63 Там он є нива пшениці. Там є повзучі, кропива, дурман-зілля, все інше там. Це вірно? Але, ось, там є й пшениця. Так от, доц часто сходить на землю, щоб напоювати її. Тепер, доц, для чого він? Не для того, щоб напоювати кропиву. Подивіться зараз та зверніть увагу. Не для того, що напоювати повзучих. Доц послано для пшениці, але кропива та бур’ян прагнуть так само, як і пшениця. І той самий доц, що падає на пшеницю, падає й на бур’ян. І той бур’янчик підніметься й стане отак прямо, і щасливий та радіючий, так само як і та пшеничка підніметься й випростається.

64 “Але за їхніми плодами ви пізнаєте їх”. Отак от. Розумієте? Тепер, той самий Святий Дух може благословити лицеміра. Це приголомшило декого з вас, армініанці, але це є Правда. Це є Правда. Бувши навчені святості, щодо якої, я теж вірю в святість. Але той самий Дух, доц падає на праведних і на неправедних, але ви пізнаєте їх за їхніми плодами.

65 Якби я поглянув сюди та пішов набрати пшениці, я набрав би пшениці, але там наплелось повно будяків. І вони живуть від того самого доцу, що падав заради пшениці. І доц було послано не для будяків, його було послано для Пшениці. Але доц, перебуваючи на полі, пшениця,

перебуваючи на...будяки, перебуваючи на пшеничному полі, одержують стільки ж користі від дощу, як і всі інші. І від того самого дощу, від якого живе пшениця, живе й будяк.

⁶⁶ Все, що в природному, зображує в прообразі духовне, як ми навчаємо. Ось воно: демонологія, демони підроблюються під Християнство, хоч і з благословінням. Це вам не пінки з молока знімати, братове, якщо ви зможете це прийняти. Бачите? Бачите? Отож, це—це є Правда.

⁶⁷ Отож, я сьогодні спасений не тому, що я здатен вигукувати. Я спасений не тому, що я почуваюся так, немовби я спасений. Я спасений, бо я відповідаю Божим умовам цієї Біблії. Ісус сказав: “Хто слухає Слів Моїх і вірує в Того, Хто послав Мене, Життя вічне той має і не прийде на засудження, але перейшов від смерті до Життя”. Я вірю цьому. Це так. І на цих умовах я спасений, бо так сказав Бог.

⁶⁸ Якби він сказав мені, що ти спасений, тому що хтось сказав: “Могутній сильний вітер вдарив мені в обличчя”, — це чудово, та я хочу дізнатися, звідки прийшов той могутній сильний вітер, перш ніж він вдарив мені в обличчя, розумієте. Отож, якого роду життям ти житимеш після того, як тебе вдарив той могутній сильний вітер? Бачите? Бачите, ти пізнаєшся за своїми плодами. Тому, демони можуть діяти просто поміж Християн. Ви вірите цьому? Погляньте на Павла, Павло сказав...

⁶⁹ Тепер, ось де Доц Останнього Дня...Якщо хтось із вас присутній тут, пробачте мені, якщо я кажу щось проти вас. Я не став би говорити щось проти вас, не більше, ніж проти Асамблей чи кого-небудь, баптистів чи когось інше. Але що є Правда — то є Правда. Ось де ви зійшли: ви робите пророків з тих людей, та інше, котрі не є пророками. Пророки — це не “здійснили над ними рукопокладення” та послали. Пророками народжуються. Розумієте? В Біблії є певний дар пророцтва. Ось де була ваша помилка — між даром пророцтва та пророком. Дар...

⁷⁰ “Бог, в різні часи та багатьма способами промовляв до батьків через пророків, в ці останні дні — через Свого Сина, Христа Ісуса”. А Тіло Христа має дев’ять духовних дарів, які діють у ньому. І сьогодні ввечері це може бути на цій жінці — пророцтво, можливо, більше ніколи в житті в неї не буде. Це може бути на цій жінці наступного вечора. Можливо, на цьому чоловікові наступного разу. Можливо, на *тому* там ззаду, наступного разу. Це не робить її пророчицею, нікого не робить пророком. Це дар пророцтва в тобі.

⁷¹ І перш ніж та людина чи те пророцтво може бути подано церкві, це має бути розсуджено перед двома чи трьома

духовними суддями. Це вірно? Згідно, ось, Павло сказав: “Бо можете пророкувати ви всі, один за одним”. Коли щось відкриється *оцього, отой* нехай замовкне. Що ж, тоді виникла б ціла група пророків, згідно сьогоденного вчення. Ні, п’ятидесятницька церква, у нас все непевне. І це причина, чому Бог не може увійти, поки ми все це не вирівняємо Біблією. Це вірно. Ти повинен знайти правильну стежку. Як ти збираєшся будувати будинок, не заглядаючи до проекту? Розумієте? Необхідно почати правильно.

⁷² Так от, там, пророк, ти ніколи б не побачив, щоб хтось встояв перед Ісасю, Мойсеєм. Один встав, Корей, одного дня, та спробував посперечатися з ним, і Бог сказав: “Відділися, Я розверзну землю і . . .” Пророками народжуються. “Дари та покликання . . . невідкличні”. Це є призначення Боже, від самого народження. Все йшло досконало й правильно, те, що він сказав, було правдою, в точності, і підтвердилося й виявилось. Це Слово Боже, яке приходить до пророка. Але дар пророцтва знаходиться у церкві.

⁷³ Тепер ти скажеш: “Ну, пророки — це Старий Заповіт”. О-о, ні! В Новому Заповіті були пророки.

⁷⁴ Агав був—був новозаповітним пророком. Погляньте на Дух пророцтва, що злинув туди та розповів Павлові про це. Потім туди приходить Агав з Єрусалиму, і знайшов Павла та обв’язався його поясом, і повернувся й сказав: “ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ: чоловіка, що носить оце, закують в ланцюги, коли він вступить до Єрусалиму”. Агав, який піднявся й розповів, передрік, що станеться — він був пророком, не просто людиною з даром пророцтва.

⁷⁵ І дар зцілення та оті всі дари, мій друже-пятидесятнику, ви все це позаплутували. Дари знаходяться в церкві, підвладні будь-яким людям у церкві, будь-кому, хто охрищений в Тіло. “Одним Духом ми всі охрищені в нього”. І в Біблії сказано . . .

“Ну, в мене є дар зцілення”.

⁷⁶ Що ж, в Біблії сказано: “Признавайтесь один перед одним у своєму прогріху та моліться один за одного”. Кожен — моліться один за одного. Ми не поділена група; ми колектив, зібрана група. Розумієте?

Тепер, ось як іноді діють демони.

⁷⁷ Тепер, дивіться, що сказав Павло: “Якщо один говорить мовами, а інший розтлумачує і що б він не сказав, нехай це буде розсуджено, перш ніж—перш ніж церква зможе одержати це”.

⁷⁸ Так от, це не буде цитуванням Писання або чимось іще на зразок цього. Бог не повторюється. Але це буде певне застереження до церкви. Тоді, якщо добрі судді кажуть:

“Приймемо це. Гаразд, це було від Господа”. Другий каже: “Приймемо це”. Устами двох чи трьох свідків стверджується кожне слово. Тоді церква приймає це і починає готуватися до цього. Якщо ж це не збувається, — те, що було сказано, — тоді між вами нечистий дух. Це вірно. А якщо воно збувається, тоді дякуйте Богові — між вами Дух Божий. Розумієте? Отож, ось де ви мусите пильнувати й бути обережними. Тому не намагайтеся натиснути. Я не можу зробити так, щоб в мене були карі очі, якщо у мене блакитні, розумієте, я маю бути вдоволений блакитними очима. Отож, ось де демони діють у сфері духовних людей.

⁷⁹ Тепер у нас тут з’являється дещо глибоке, і я сподіваюся, що це не надто глибоко. Тепер, там у Першій Самуїла 28, я хочу прочитати одне місце Писання тут саме цього разу. Я хочу, щоб ви послухали уважно. І я хочу викласти “демонів”, виявити вам, як вони діють просто в церкві, і як в сатани є підробка для усякої справжньої речі. Тож ви побачите, згідно Біблії, що демони снують поміж Християнами, і вони підроблюються.

⁸⁰ І часто бувало таке, що ми оголошували людей як Християн, коли вони говорили: “Я вірю в Ісуса Христа”. Ну, демони вірять в те саме і тремтять. Це не є знаком того, що ти спасений. В один з цих вечорів я хочу торкнутися теми обрання, і тоді ви побачите, що означає спасіння. Розумієте? Ти не мав до цього ніякого відношення, в першу чергу чи в останню чергу, тобто, ти нічого не можеш з цим зробити. Бог спасає людину без умов. Слухайте, це вже глибше, так чи ні? Отож, можете спокійно видалити це зі своєї системи, поки ми будемо розбирати це. Гаразд.

⁸¹ Авраам був початком нашої віри. Це вірно? О-о, у Авраама була обіцянка. І Бог покликав Авраама, бо він був визначною людиною, я думаю? Ні, панове. Він вийшов з Вавилону, в—в країні халдеїв, в місті Ур, і Бог покликав його та уклав із ним Свій заповіт, без умов. “Я спасу тебе. І не тільки тебе, Аврааме, але твоє Насіння”, — без умов.

⁸² Бог уклав з людиною заповіт, а людина щоразу ламала свій заповіт. Людина ніколи не додержувала свого заповіту з Богом. Закон ніколи не додержувався. Вони не змогли додержати закону. Христос прийшов і поламав закон, Сам, тому що благодать вже забезпечила Спасителя. Мойсей проклав шлях порятунку, і потім рятунок, точніше, і потім люди, після цього, вони все одно хотіли щось зробити. Людина завжди намагається щось зробити, щоб спастися, коли тобі не можна цього зробити. Така її натура. Як тільки вона побачила, що вона роздягнена, в Еденському садку, вона зробила опоясання з фігового листя. Це вірно? Але вона побачила, що це нічого не дало. Ніщо з того, що може

зробити людина, ніщо не може спасти тебе. Бог спасає тебе, без умов, упродовж усіх часів. І тоді, коли ти спасений — ти є спасений.

⁸³ Погляньте на Авраама. Ось той чоловік: пішов туди, і Бог дав йому палестинську землю та сказав йому не відходити звідти. Будь-який єврей, що полишав Палестину, був відступником. Бог сказав йому залишатися там. Якщо Бог каже тобі вчинити те чи інше, а ти цього не робиш, то ти відступник. Це вірно? Гаразд, прийшла посуха, щоб випробувати Авраамову віру. І, замість того, щоб Авраамові залишатися там, ні, він не зміг там залишитися, він утік та взяв Сарру та пройшов десь триста миль (якби в мене був час, щоб торкнутися цього) туди до іншої країни.

⁸⁴ І коли він прибув туди, і тоді йому попався цей могутній цар там, Авімелех. Той був молодим парубком, і він шукав собі кохану, тож він побачив Авраамову дружину, Сарру, й закохався в неї. І Авраам сказав: “Так от, скажи йому, що ти моя сестра, а я твій брат”.

⁸⁵ Тож це сподобалося Авімелехові, тож він сказав: “Добре, ми просто заберемо її туди до замку”. І, я думаю, жінки причепурили її, і наступного дня він збирався з нею одружитися.

⁸⁶ І Авімелех був хорошою людиною, праведною людиною. І тієї ночі, поки він спав, з'явився йому Господь і сказав: “Вважай себе вже мертвим”. Він сказав: “Того чоловіка... Жінка, яку ти взяв, щоб одружитися з нею, це дружина іншого чоловіка”. Тепер дивіться! “Дружина іншого чоловіка”.

⁸⁷ О-о, він сказав: “Господи, Ти знаєш відданість мого серця”, — праведний, святий чоловік. “Ти знаєш відданість мого серця. Той чоловік сказав мені, що то його ‘сестра’. І хіба не сказала вона мені сама, що то ‘мій брат’?”

⁸⁸ Він сказав, Бог сказав: “Я знав відданість твого серця, і тому Я втримав тебе від гріха проти Мене. Але то Мій пророк!” Аллілуя!

⁸⁹ Хто він був? Відступник та брехливий, нищий ловкач. Це вірно? О-о, ні, не буває білої брехні. То або чорна брехня, або взагалі ніяка не брехня. Той чоловік сидить там, розповідаючи прозорі побрехеньки, каже, що то його “сестра”, тоді як то була його дружина, щось недоговорюючи, та відступив.

⁹⁰ А ось перед Богом стояв праведний муж, і сказав: “Господи, Ти знаєш моє серце”.

⁹¹ “Але молитви твоєї Я не почую, Авімелехе, але візьми його... відішли її назад, і нехай він помолиться за тебе. Він Мій пророк; його Я почую”. Так, відступник, брехун, але — “це Мій пророк”. Це Правда? Це Біблія.

⁹² Тепер, не заходь надто далеко сюди на кальвіністський бік — “як опинився у благодаті, то завжди будеш в благодаті”, — бо опинишся в неблагодаті. Розумієте? Отож, іще одну хвилинку, ми цього тижня виділимо час, щоб підняти це та показати вам, який це рівень. Але не думай, що через те, що ти вчинив щось неправильне, то ти навіки загинув. Ти — дитина Божа, ти народився від Духа Божого, ви — сини й доньки Бога, а плоди засвідчать самі за себе. Ось так то.

⁹³ Тепер, ось ми, сидимо в цій країні. Тепер, я хочу прочитати тут, 6-й вірш.

І питався Саул Господа, та не відповідав йому Господь ані в сні, ані через Урім, ані через пророка.

І тоді сказав Саул своїм слугам: Пошукайте мені жінку-ворожку, і я піду до неї та запитаю її.

Я міг би викласти децю просто тут же, просто для... “Пошукайте мені жінку-ворожку”.

...І відповів йому слуга його: Ось, є одна жінка-ворожка в Ен-Дорі.

І перебрався Саул, і надів одержу, іншу одержу, і пішов він, двоє... двоє людей із ним, та прийшли до тієї жінки вночі; і сказали вони; Будь ласка... -ворожи мені і виклич мені... того, кого скажу тобі.

А та жінка відповіла йому: Ти знаєш, що зробив Саул, знає, вигубив в краю всіх ворожбитів та... віщунів; тому... ставиш сіть на мою душу та щоб забити її?

І Саул відповів, присягнув їй Господом, кажучи: Як живий Господь — не спіткає тебе вина за цю річ...

І сказала та жінка: Кого я викличу... тобі? А він відказав: Самуїла виклич мені.

І побачила та жінка Самуїла та й скрикнула сильним голосом; і сказала та жінка до Саула, говорячи: Навіщо ти мене обманув? Ти ж Саул.

І сказав їй цар: Не бійся; але що ти бачиш? А та жінка відказала, я... Саулові: Я бачу ніби як богів, що виходять з землі.

І він їй сказав: Який його був вид? А та відказала: Виходить старий чоловік, зодягнений у довгу одержу. І Сам-... (Це, безумовно, була та пророцька одержа. Розумієте?)... пізнав, що то Самуїл, і він стояв з... і обличчям до землі й вклонився.

І Самуїл промовив до Саула: Навіщо ти мене тривожиш і викликаєш мене? І відповів Саул

і сказав: *Дуже тяжко мені, бо филистимляни воюють зі мною, а Бог відступився від мене і не відповідає мені вже ані через пророка, ані через сон; тому я...покликав до тебе, щоб ти навчив мене, що я маю робити.*

І тоді сказав Самуїл: Навіщо...питаєш ти...мене, коли бачиш, що Господь відступився від тебе і—і став твоїм ворогом?

І Господь вчинив йому, як говорив був до мене, бо Господь узяв його царство з твоєї руки та віддав його йому ж...Давидові.

94 Тепер, багато хто з вас знайомий з цим. Зараз ми хочемо заглибитися в це, і нехай нам тепер допоможе Бог, на декілька хвилин, заглибитися в це. Тепер, дивіться. Ось був муж, Саул, якого колись вважали за пророка, бо він пророкував разом з пророками. Це так, вчителі? Тепер, ось той чоловік відступив. Це так? Але пам'ятайте, де, сказав Самуїл, він опиниться — разом з ним, наступного дня. Передчасно відійшов, бачите. Гаразд, якщо ти не візьмеш Бога до уваги — Бог забере тебе з цієї землі.

95 Погляньте в листі до Коринтян там, як Павло напучував тих людей. Він сказав: “По-перше, дякую Богові за вас, що поміж вами нема такого, та інше, і як ви не обділені жодним духовним даром”. Розповідаючи їм, хто вони, позиційно, у Христі. Потім він починає відчитувати їх, каже їм про їхніх жінок-проповідниць та як вони чинили та як вони споживали на Господньому причасті.

І навіть один чоловік жив зі своєю мачухою, і він сказав цьому чоловікові в Христі: “Передайте його дияволу, на загибель тіла, щоб спаслася душа”. Розумієте, ось воно — передати його. Біблія сказала: “Через це поміж вас багато недужих та хворих, і багато хто поснули”, — передчасно відійшли за причини гріха. Бог забрав тебе з дороги; добрий знак того, що ти був Християнином, якщо тебе було забрано.

96 І ось, тепер зверніть тут увагу: Саула вважали за одного з пророків, тобто, поміж пророків, бо він пророкував. А тепер він відступив, бо він не підкорився Богу, і його царство було забрано з його рук та вміщено в руку Давида, якого Бог помазав був через Самуїла, горнятком оливи.

97 Зверніть увагу, на той час було три способи, як вони дізнавалися про різні речі від Бога; перший — то був пророк, другим був сон, а третім був Урім Туммім. І жоден з них не давав відповіді. Отож, ви знаєте, що таке пророк, ви знаєте, що таке духовний сон, і ви знаєте, що таке було Урім Туммім. Знаєте, якось на днях я спитав одного чоловіка про

Урім, а той чоловік не зміг мені сказати, що то таке, Урім Туммім. Звичайно ж, то був Бог, що давав відповідь через оце. Розумісте?

⁹⁸ А диявол підроблює кожне з отих; чаклун, фальшивий пророк та ворожка. Бачите?

Отож, Урім Туммім висів на грудях Аарона, ось *тут*, і Урім Туммім покривав оте каміння. І вони вивішували це в храмі. І коли в них не було певності, вони приходили перед Бога за відповіддю, і на тому Урім Туммімі виблискувало світло, яке свідчило, чи було це волею Бога, чи ні. Так от, коли Урім Туммім не відповідав... Так от, це була безпосередня відповідь від Бога.

Тепер, Урім Туммім сьогоднішнього дня; ворожка брала кристалну кулю, щоб відтворити Це; фальшивка. Бог в трійці; Божі сили — в трійці. І диявол в трійці, і його сили — в трійці. І я можу довести це Біблією. І той Урім Туммім; це лише кристална куля, яку диявол використовує сьогодні. І фальшивий пророк тут сьогодні, той, якого ми зараз розглядали, що був... Тобто, відьма або ворожка там, зайняла місце пророка, на диявольському боці. Розумісте, що я маю на увазі?

⁹⁹ Отож, в такому разі Урім Туммім сьогодні — то оця Біблія. Якщо хтось видав якесь пророцтво чи сон, і це не витримує порівняння або не знаходить відгуку в Божій Біблії — воно фальшиве. Не вірте цьому.

¹⁰⁰ Нещодавно до мене приїжджав один чоловік, з Індії, куди я якраз готуюся їхати, чудовий проповідник. Він сказав: “Брате Брангаме, я приїхав сюди”. Сказав: “Одна жінка мала Духа Святого, і, — сказав, — вона була просто найчудовіша, найпрекрасніша жінка”. Він сказав: “І вона чотири рази була в шлюбі, і жила зі своїм четвертим чоловіком. І я сказав: ‘Ну, як таке може бути, Господи?’” І сказав: “Я пішов до Нього і сказав: ‘О-о, слава Богові!’ Сказав: ‘Аллілуя! Хвала Господу!’” Якраз один з таких, розумісте. Сказав: ‘Аллілуя! Хвала Господу!’” Сказав: “Господь промовив до мене: ‘Ось, Я дам тобі один сон’”. І сказав: “Мені наснилося, що моя дружина, я бачив, що вона жила в перелюбі. І вона повернулася до мене і сказала: ‘О-о, ти пробачиш мені, Вікторе? Ти пробачиш мені? Я не...’ ‘Ну, — сказав я, — звичайно ж, я пробачу тобі та прийму тебе’”. Він сказав: “І ось, саме це я й зробив”. Сказав: “Бачиш, я вибачаю”.

¹⁰¹ Я сказав: “Вікторе, твій сон був надзвичайно чудовий, але його дав тобі диявол”.

Він сказав: “Чому?”

¹⁰² Я сказав: “Не витримує порівняння з Божим Словом. Вона живе в перелюбі. Цілком так. Їй не можна жити з

чотирма чоловіками. Правильно. Вона залишає цього і вертається до свого першого — вона ще гірша, ніж була напочатку. Вона мусить жити самотньою, всю решту свого життя”. Я сказав: “Ти знаєш, що це не витримує порівняння з Божим Словом. Тому її... Твій сон був фальшивий”. Я сказав: “Це не витримує порівняння з Оцим”.

¹⁰³ І коли пророк видавав пророцтво, і вони говорили, і хотіли розібратися, правдиве те пророцтво чи ні — вони представляли це перед Урім Туммимом. І якщо Голос Божий відсвічував вогниками на Урім Туммимі, то це було цілковитою Правдою. І якщо людина подає певне тлумачення, видає сон, викладає дещо з Біблії, і, чи щось інше, і це не витримує порівняння з Божою Біблією — воно фальшиве. Сьогодні є той Урім Туммим. Боже Слово промовляє, і це безпосередній Голос Бога, подібно як отой Урім Туммим був оцим до того, як написали Біблію. Амінь! Аллілуя! Я просто зараз відчуваю релігійний підйом. Не приймайте мене за фанатика, якщо приймаєте мене так. Я знаю, я знаю, де я. Я не збуджений. Це вірно.

¹⁰⁴ Ось Правда — Боже Слово! Мені все одно, який ви одержали сон чи яке ви видали пророцтво, якщо це не є Божим Словом — воно хибне, якщо воно не витримує порівняння з отим Словом. Ось у чому сьогодні біда. В когось є сон, в когось видіння, в когось є мова, іще в когось — об’явлення; від цього все це настільки заплуталося та все інше, у вас з’явилися деномінації та все поламали. Вам слід повернути це назад до кінечної основи, а це є Боже Слово. Це є правда.

¹⁰⁵ Церкви побудовані на такому, кажуть: “О-о, Ісус прийде на білому коні. Я знаю. Я бачив Його у видінні”. Вони створюють отаку-от церкву. “О-о, аллілуя! Він прийде на хмарі”. Вони роблять її за таким-от зразком. Розколюють їх, та відділяють, та називають один одного “сідалом канюків”, та “вошвиним кублом”, та інше подібне цьому. Ну, брате, це виявить, по-перше, що твоє серце є неправе перед Богом, коли ти чиниш таке. Це так. Ми брати. Ми повинні триматися один одного. Ми потрібні один одному.

¹⁰⁶ Дивіться-но. Саул відступив, і він приходить туди. Він, Бог відвернув Своє обличчя від нього. І він прийшов, і він запитався в пророків. Пророки пішли та спробували пророкувати, а Бог як відрізав, не дав видіння. Пророк вийшов, сказав: “Я не можу. Ні. Він нічого не сказав мені про тебе”.

¹⁰⁷ Що ж, тоді він сказав: “Господи, дай мені сон”. Ніч за нічю, жодного сну.

¹⁰⁸ Тоді він іде до Урім Туммима, і він сказав: “О Боже! Я намагався через пророків, я намагався через сні, допоможи ж Ти мені тепер. Чи зробиш Ти це?” Як відрізало, не саянуло жодного Вогнику, жодного.

¹⁰⁹ Тоді він звернувся до відьми, принижений, zdegradований. І він пішов до неї та нишком приповз туди, перевдягнувся. І ця відьма виходить і викликає дух Самуїла.

¹¹⁰ Так от, я знаю, що ви думаєте. Багато хто сказав: “То був не Самуїл”. Але Біблія сказала, що то був Самуїл, і то був Самуїл. Дивно, як ви чіпляєтеся за таке, хіба ні? Але то був Самуїл. Біблія сказала, що то був він.

¹¹¹ І та відьма змогла його викликати, і вона викликала Самуїла. І Самуїл знаходився десь у іншому місці, але був свідомий того, що відбувалося, і досі стояв у тій пророцькій одежі. Тому, брате, коли ти помираєш, ти не мертвий, ти десь є живий, десь у іншому місці.

¹¹² Дозвольте мені зупинитися на хвилинку, щоб трошки розібрати цю демонологію. Вона була демоном, але вона була в близькому контакті з духовним світом. Так от, сьогодні є чимало спіритистів, які дійсно знають більше про духовний світ, аніж люди, які визнають себе Християнами, хоч вона й була демоном. В біблійні часи було те саме.

¹¹³ Коли Ісус був тут на землі, там були ті професори, та вчені, та вчителі, найкращі, з кращих семінарій, аніж ми могли б випустити сьогодні. І святі, відомі люди, вони мусили бути такими. Якщо знаходили левита, він повинен був виявитися бездоганим, праведним в усіх відношеннях. І, при всьому тому, той чоловік знав про Бога не більше, ніж кролик знає про снігоступи. Коли прийшов Ісус, він не зумів розпізнати Його, і він назвав Ісуса “демоном”. Він сказав: “Він Вельзевул, князь демонів”. Це так?

¹¹⁴ І ось приходить наймерзотніший з демонів, що тримав людину там у гробах та все інше, і вони кричали. Сам диявол сказав: “Ми знаємо, Хто Ти такий. Ти Син Божий, Святий”. Це вірно? Відьми та чаклуни, демони впізнавали в Ньому Сина Божого; тоді як освічені, проповідники богословських семінарій визнали Його Вельзевулом. Котрий мав слухність, демон чи проповідник? Демон. І, брате, сьогодні це не надто змінилось. Вони не розпізнають сили Божої.

¹¹⁵ Не має значення, як багато в тебе вчення, ти можеш вдовбити це собі. Бог не у високодумних словах. Бог у щирому серці. Ти можеш стояти тут, вимовляючи високодумні слова як я не знаю хто, до Бога тебе це не наблизить. Ти можеш встати та практикуватися, як повторювати свою проповідь та говорити оце все, від цього ти не станеш ближчим до Бога. Ти можеш так завчити словник, що будеш спати з ним, і все одно від цього ти не станеш ближчим до Бога. Покірне, слухняне серце, в простоті — ось що приводить тебе до Бога. І це є

правда. Амінь! Покірне серце любить Бог. Так от, не має значення, знаєш ти абетку чи ні, це не має жодної різниці. Просто покірне серце! Бог перебуває у покірному серці; не в освіті, це не в школах, не в богослов'ї, семінаріях, не в усіх цих інших різних місцях; не у високодумних словах, не у зразкових місцях. Бог перебуває в людському серці. І що більше ти зможеш упокоритися, стати простішим, тим величнішим ти зможеш стати в очах Бога.

116 Дозвольте мені дати вам дещо. Я бачу, що ваші лани тут рясно колосяться пшеницею. Повний колос завжди хилиться вниз. Пустоцвіт же стирчить там і полощеться по вітру, немовби він усе знає, хоча в колосі нічого нема. Отак воно є в багато кого з оцих хлопців, які думають, що у них в голові повно, а в серці катма. Тобто, свята голова схилиться перед Силою, визнає Ісуса Христа Сином Бога та віритиме Його справам.

117 “А Він той самий, учора”. О-о, вони розпізнають Його, певно ж, з історичної точки зору. Але це не є щось історичне. Люди піднімаються й кажуть: “О-о, я вірю в П'ятидесятницю, коли в них був сильний вилив та все тому подібне”, — і малюють вогонь. Замерзаючу людину не зігрієш намальованим вогнем. Намальований вогонь не зігріє. Ось чим вони є. Яке воно сьогодні, якщо Він той самий вчора, сьогодні та навіки? Це намальований вогонь. Хтось вже замерзав на смерть, кажуть: “Поглянь на оте велике вогнище, що в них було”. Ох, це тебе не зігріє.

118 Те, що вони чинили в П'ятидесятницю, те, що в них було в ранньому Заповіті — те ми маємо й сьогодні! І щойно Бог зможе улагодити оце все, і Церква збереться разом — настане Схоплення. Але ми нездатні одержати віру навіть для Божественного зцілення, не кажучи вже про Схоплення, бо в нас все викривлено, один *отакий*, а інший *отакий*. “А доктор *Такий-то* сказав, що Це було *оцим*. Ну, мій проповідник сказав, що Він був *Отаким*”.

119 Нещодавно одна жіночка сказала: “Він просто шахрай”. Сказала: “Мій священник сказав мені так”. Хотілося б мені, щоб її священник якось прийшов сюди, побачимо, хто шахрай. Так. Ми побачимо, хто шахрай. Прийдіть, перевірте це.

120 Отут нещодавно, в Арлінгені, Техас, ми проводили служіння. І повивішували величезні написи, на всіх авто того вечора, коли я поїхав туди, було написано, що ФБР прийде туди, щоб викрити мене як шахрая. І ось, там десь у Техасі було уздоровлено одну дівчинку. Вона була здалека, і, я—я думаю, десь за тисячу миль, десь аж з Пенхендла. А це було аж у Арлінгені, на самому кордоні. Приїхав Брат Бакстер, сказав: “Брате Брангаме, — сказав, — ти ще ніколи

не бачив такого безладу там, десть чотири чи п'ять тисяч людей". І сказав: "І потім, геть усюди, що ФБР наміряється спіймати тебе цього вечора на платформі та викрити тебе".

Я сказав: "Ну, я, звичайно ж, радий цьому".

121 Сказав: "Ти знаєш ту дівчинку, що зіцїлилася на днях?"

122 Я їхав додому з . . . заходив у свою кімнату. Я почув, як хтось плаче, і озирнувся. Я подумав, що, можливо, на когось напали. То була дівчина. І я поглянув назад. Я сказав . . . І я пройшов назад, я сказав: "Що сталося, мадам?" І там стояло двоє дівчаток, десть по сімнадцять-вісімнадцять років, кожній, плакали, поклавши руки одна одній на плечі.

123 Сказала: "Брате Брангаме!" Тоді я зрозумів, що вони знали мене. Сказала: "Ми, я привезла її аж сюди". Сказала: "Її мають відправити до психіатричної лікарні". І та дівчина була на моєму зібранні у Лаббоці, Техас. І сказала: "Я знала, що якби мені привезти її сюди і щоб ви помолилися за неї, я вірю, що Бог уздоровив би її".

124 Ну, я подумав: "Яка віра!" І я сказав: "Ну, тепер, сестро, можеш ти її. . ." І якраз тоді я сказав: "Ви приїхали сюди на жовтому 'родстері', так чи ні?"

Сказала: "Так!"

І я сказав: "Твоя мати інвалід".

Вона сказала: "Це вірно".

Я сказав: "Ти належиш до методистської церкви".

Вона сказала: "Це в точності правда".

125 І я сказав: "Дорогою сюди ви мало не перекинулися. Ви з цією дівчиною сміялися, коли ви їхали, де було наполовину бетон, наполовину асфальт, і ви робили поворот".

Вона промовила: "Брате Брангаме, це правда!"

Я сказав: "І, ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ: ця дівчина уздоровлена".

126 Наступного дня вона рознесла вогонь по цілому місту, розповідаючи кожному, ходила повсюди, про це. Звичайно ж, її там не знали, чи була вона в такому стані, чи ні. І потім того дня я . . . Брат Бакстер сказав: "Брате Брангаме, — сказав, — ті дівчатка там пакують свій чемодан". І ось є одна річ, якої він не знав, яку знав я. Наші фінанси закінчувалися. Я не дозволяв, щоб він говорив про це. Але одна з тих дівчаток поклатала дев'ястсот доларів в те—в те приношення за вечір перед цим, і фінансові справи пішли вгору. Ось, він не знав, він не знає цього й по сьогодні, але мені це було відомо. Розумієте? Що я . . . Бог сказав мені, що все буде добре.

127 І Брат Бакстер сказав: "Брате Брангаме, — сказав, — тобі краще дозволити мені зробити невеличкий збір". Сказав: "В них тут були деякі з цих Божественних зіцїлительів, які просто тягнули й тягнули з цих людей".

128 Я сказав: “Жодним чином. Ні, добродію. Ти цього не зробиш. Брате Бакстере, коли ти станеш отак-от достягати гроші, ми з тобою одразу ж потиснемо руку один одному, як брати, і я піду один. Розумієш?” Я сказав: “Не роби такого”. Я сказав: “Богу належить худоба на тисячах пагорбів, Йому належить все. Я належу Йому. Він потурбується про мене”.

Він сказав: “Гаразд”.

129 І того ж вечора він сказав: “Брате Брангаме, поглянь-но сюди. Хтось... Поглянь-но сюди! Тут один конверт, без прізвища, в ньому дев'ять стодоларових банкнот. Якраз стільки, скільки нам потрібно, щоб вистачило”.

Я сказав: “Брате Бакстере”.

Він сказав: “Пробач мені”.

130 Отож тоді я зрозумів, що то була ота дівчина. Отож—отож, наступного дня Брат Бакстер сказав: “Брате Брангаме, вони там пакують свої речі, плачуть”.

Я сказав: “В чому справа?”

Сказав: “Тобі краще піти туди та побачитися з ними”.

131 Я пішов до того номеру, де вони були. Я сказав: “В якому вони номері?” Я пішов туди та постукав у двері. Я чув, як вони плачуть. Я постукав у двері, і та дівчина підійшла до дверей, вона сказала: “О-о, Брате Брангаме, мені дуже шкода”. Вона сказала: “Я спричинила вам всі ці проблеми”.

Я сказав: “Проблеми? В чому справа, сестро?”

Вона сказала: “О-о, я навела на вас ФБР”.

І я сказав: “О-о, справді?”

132 Сказала: “Так”. Сказала: “Я думаю, я надто багато свідкувала в місті сьогодні, та все інше”.

Я сказав: “Ні”.

133 І вона сказала: “Брате Брангаме, там ФБР, сьогодні ввечері збираються викрити вас там”.

134 Я сказав: “Що ж, якщо я—якщо я роблю щось не те, мене треба викрити. Розумієш?” Я сказав: “Звісно. Якщо є потреба в тому, щоб викрити проповідь Євангелії, що ж, давай це зробимо. Розумієш?” Я сказав: “Я—я—я живу цією Біблією, і те, чого ця Біблія не каже... Ось моя оборона, саме тут. Розумієш?” І я сказав, і він...

Вона сказала: “Ну, — сказала, — мені дуже шкода, що я вчинила те, що я вчинила”.

Я сказав: “Ти нічого не вчинила, сестро”.

Вона сказала: “Ну, хіба ви не боїтеся йти туди?”

І я сказав: “Ні”.

Вона сказала: “Ну, там же ФБР”.

135 Я сказав: “Ну, вони вже приходили до мене на зібрання, і вони одержали спасіння”. Я сказав: “Містер Ел Феррар . . .”

136 Капітан Ел Феррар, багато кому з вас відомо про його навернення там у Такомі, Вашингтон, отримав спасіння, просто в тирі. Приїхав на зібрання, він сказав: “Я два роки їздив за цим чоловіком. І я чув про фінансові справи, і я спостерігав за цим і об’їздив усюди”. І сказав: “Це є Правда, ви в цей вечір слухаєте не фанатика, ви слухаєте Правду”. Сказав: “Один чоловік з поліції, що я влаштував його дитині огляд у лікаря та провели його через молитовну чергу, — і сказав, — дитині було сказано в точності, що з нею було негаразд і що з нею сталосся. І сказав: ‘За вісім днів вона повернеться до школи, поліомеліт’”. І сказав: “На восьмий день дитя знову пішло до школи”. Сказав: “Я два роки їздив за ним”, — перед десятитисячним зібранням. Воно все . . . Є фотознімок цього, зібрання у Сіетлі, у—у вашій книзі. Він сказав: “Я хочу, щоб ви всі знали, що ви слухаєте не якогось релігійного шарлатана. Ви слухаєте Правду”. Капітан Ел Феррар. І наступного дня я привів його до Бога, і він прийняв хрищення Духом Святим, у тирі, там внизу у великому будинку.

Я сказав: “Можливо, цей хлопець зробить те саме”.

Тож вона сказала: “Ви боїтеся йти туди?”

137 Я сказав: “Боюся? О-о, ні, певно ж, ні. Певно ж, ні. Чого це я маю боятися, коли Бог послав мене це робити? Він є Той, Хто воює в цій битві, не я”. Тож я сказав: “Тепер, я хочу, щоб ви всі не приходили”. І ось . . .

138 Того вечора ми пішли туди на зібрання, зал був заповнений вщерть. І сторож вийшов там, сказав: “Служителю Брангаме, я найняв десятеро дітей-мексиканців”. Сказав: “Погляньте-но сюди — ‘ФБР сьогодні має викрити служителя Вілліама Брангама, фанатичного релігійника’”, — чи щось таке. І сказав: “Це на кожній з автомашин. Здеремо . . .” Сказав: “Я найняв десятеро дітей-мексиканців, здеруть оце все та знесуть сюди”. Сказав: “О-о, я, нехай він тільки попадеться мені!”

139 Я сказав: “Не турбуйтеся, добродію. Бог візьметься за нього, розумієте”. Я сказав: “Просто не чіпайте його”.

140 Тож він поїхав туди. І того вечора, коли ми приїхали, я ніколи не забуду цього, зайшов до кабінету. Я . . . Брат Бакстер проспівав *Vir, тільки vir*. Він сказав: “Ось, Брат Брангам каже сьогодні, щоб ми залишили це приміщення”. Сказав: “Я піду туди назад, в самий кінець, і присяду там”. Він сказав: “Сьогодні його мають викрити тут на платформі”. Він сказав: “Я бачив його у багатьох лютих битвах і бачив, як Бог вступається за нього”. Сказав: “Я—я просто пройду назад, присяду”.

141 Я піднявся туди. Я сказав: “Я щойно читав тут одну статтю, де говорилося, що мене мають викрити сьогодні тут на цій платформі”. Я сказав: “Я хочу, щоб агенти ФБР зараз пройшли вперед та викрили мене тут на платформі”. Я сказав: “Я стою тут в обороні Євангелії; я хочу, щоб ви вийшли й викрили мене”. Я чекав. Я сказав: “Можливо, їх ще нема”. Я знав, де я був. Він вже виявив мені там у моєму кабінеті, що мало статися, перед моїм виходом, розумієте. І я сказав, я сказав: “Мабуть, я ще трохи почекаю. Можна ми проспівасмо гімн?” І хтось піднявся та проспівав соло.

142 Я сказав: “Містере агенте ФБР, ви тут чи надворі? Я чекаю на те, щоб мене викрили. Ви пройдете вперед?” Ніхто не виходив. Я питав себе, де воно. Господь сказав мені, що то було. То було двоє проповідників-відступників, і я—я спостерігав. Я побачив чорну тінь, яка висіла в кутку. Я знав, де це було. Я поглянув туди, і вона рухнулася і піднялася на балкон, ось так. Чоловік у блакитному костюмі, інший у сірому.

143 Я сказав: “Друзі, тут нема ніякого ФБР. Яке ФБР діло до проповіді Біблії?” Я сказав: “Звичайно ж, ніякого. Це не два агенти ФБР мають мене викрити. Але, ось викриття: он вони там сидять, оті два проповідники там”. І вони почали спускатися. Я сказав: “Не спускайтеся отак”. І двоє здоровенних тегасців стали підніматися туди, щоб схопити їх. Я сказав: “Ні, братове, це справа не тіла й крові, просто сидіть спокійно. Бог поклопочеться про це”.

144 Я сказав: “Тепер, браття, послухайте, поки ви там, слухайте-но сюди”. Я сказав: “Якщо...Ви сказали, що я Симон-чарівник, з чародійством, що я причаровував людей”. Я сказав: “Якщо я Симон-чарівник, тоді ти — муж Божий. А тепер спускайтеся на цю платформу. І якщо я Симон-чарівник — нехай Бог вразить мене смертю. А якщо я Божий пророк, спускайтеся сюди і нехай Бог вразить смертю вас. Зараз ми побачимо, хто правий, а хто неправий. А тепер спускайтеся. Ми проспівасмо гімн”. Вони вийшли з того приміщення, й відтоді ми їх ніколи не бачили. Розумієте? Я сказав: “Давайте. Якщо я Симон-чарівник — нехай Бог вразить мене смертю. А якщо я Божий пророк, тоді Бог вразить вас смертю, коли ви підійдете до цієї платформи. Якщо я правдивий перед Богом, Бог зробить так, що ви помрете на цій платформі”. Вони були не настільки дурні. Це так. Вони були не настільки дурні. Вони чули дещо з того, що було по інших місцях. Це так. Тому не думайте ні про що, тільки те, що Бог все ще є Богом. Він дає відповідь.

145 Отож, ця відьма з Ен-Дору, вона викликала дух Самуїла. І Саул говорив з Самуїлом. Ось, ви можете дивуватися, як

таке могло бути. Сьогодні такого не зробиш. Ні, панове. Бо кров телят та козлів була лише очікуванням часу, коли все повністю справдиться. Коли людина помирала в ті дні... Проповідники, підтримайте мене, якщо ви вважаєте, що Це правильне. Коли людина помирала, вона помирала під окупом тварини, і її душа йшла до Раю. І там вона лишалася до—до Дня Відкуплення. І її душа знаходилася там.

¹⁴⁶ Дозвольте мені намалювати вам тут невеличку ілюстрацію. Хто читав мою статтю, тобто, статтю, яку написали про мене в *Рідерз Дайджест* тут, десь у жовтневому, листопадовому номері? Добре. Чи помітили ви, як це було? Чи помітили ви, десь за два чи три тижні перед цим, оця знаменита медіум тут, яку перевіряли, це було вже давно, її, місс Пеппер. Це читав хто-небудь, статтю місс Пеппер у *Рідерз Дайджест*? Хіба не дивно, як оті два духи...

¹⁴⁷ Скільки в мене часу? Зовсім мало. Я вже зайняв зайвих двадцять; мені треба буде поквапитися. Я знаю, що у вас є... Погляньте-но, вибачте мені, хвилинку.

¹⁴⁸ Знаєте, є—є фальшиве. В усьому є правдиве й фальшиве. Якби я дав тобі долар, і я сказав: “Це придатний долар?” І ти подивився б на нього, і він повинен бути на вигляд зовсім такий самий, як і справжній долар, інакше ти не повіриш цьому. Це так? Тож це повинна була б бути справді добра імітація.

¹⁴⁹ І якщо Ісус сказав, що два духи в останні дні будуть настільки близько схожі, що це звело б навіть самих Обраних, якщо можливо, релігійних людей. Тепер пам’ятайте-но. Тепер, там нічого нема в тих старих хо-... фо-... холодних, формальних. Зовні в них є лише певний вигляд благочестя, розумієте. Але ці два духи, справжніх духи, це буде настільки близько, що це звело б самих Обраних — як вони діяли бік-о-бік в останні дні. Чи говорив це Ісус? Він говорив.

¹⁵⁰ Тепер дивіться, друзі, я намалюю вам невеличку ілюстрацію. Я хочу, щоб ви поглянули сюди всього-навсього на хвилинку. І мені потрібна ваша пильна увага, бо я збираюся викласти вам одну приповідку, і тоді ви побачите це.

¹⁵¹ Ось, у *Рідерз Дайджест*, там написали, я стояв там, в нас було дві тисячі сімсот людей, які чекали на те, що за них помоляться, стояли там. Ви читали статтю. І один чоловік приїхав з Канади, і в нього був малий хлопчик, якого возили до Майо та до Джона Гопкінса, серйозна хвороба мозку, яка стягнула його рученята ось так та підтягнула його ноги знизу. І вони сказали: “Тут вже навіть операції, нічого не можна зробити”.

152 Тож він повіз його назад до Канади. Він сказав: “Я ще не здався”. Дістаньте *Рідерз Дайджест*, номер за листопад, і вона називається *Чудо з Донні Мортон*. І—і потім сказано, що, там, що той—що той чоловік сказав: “Я ще не здався, бо я знаю зцілителя вірою на ім'я Вілліам Брангам, який зробив так, що двоє моїх глухонімих друзів стали чути та говорити”.

153 І вони подзвонили, щоб спробувати дізнатися, де я, ще в—в Америці. А я був там у Коста-Месі, Каліфорнія. І це стаття, коли читатимете її, будьте готові до того, що будете плакати. Вона просто розриває серце. Як він пробирався через снігові заноси та все інше, з тим дитям! Він сказав: “Будь обережний, Донні”. Сказав: “Ось, для нас це ще не кінець”. А той хлопчик не міг навіть посміхнутися, навряд чи, він так сильно страждав. Сказав: “Це ще не кінець для нас, ми попрохаємо Бога. Ми підемо до Божого пророка та запитасмося в нього”.

154 Отож, тоді вони проїхали через сніг. І вони нарешті прибули туди, і з ними їхала мати, а в них не вистачало грошей на те, щоб летіти літаком, тож вони відправили матір назад. А хлопчикові й таткові довелося їхати автобусом, і як вони проїхали увесь той шлях аж з Вінніпегу, Канада, до Коста-Месі, Каліфорнія. І вони прибули туди, змучені, і батько розповідає про те, як доводилося міняти пелюшки: хлопчик приблизно семи-восьми років, геть зовсім безпомічний. І як він . . . не було можливості ні попоїсти, взагалі нічого, і сказав, що його синочок міг тільки слухати його розмову. І він бачив по його очах, що він—він намагався посміхнутися, розумієте. І знаю, що він . . . Він розповідав йому різні речі, які він бачив, там у Америці.

155 І коли вони прибули туди до Каліфорнії, вони сказали службі допомоги приїжджим, що він приїхав побачити. Той сказав: “Приїхали побачити Божественне що?” І великий знак питання.

156 Авжеж, можете собі уявити, що сказала про це Америка, розумієте. Розумієте, це ми, розумієте: “Ми такі розумні! Ми все знаємо, розумієте, і нам не треба нічого розповідати. В нас тут все це записано”. Розумієте?

157 І потім, ось: “Божественне що? Приїхали аж з Вінніпегу, Канади?” О-о, вони думали, що це жакливо.

158 Все одно, газета дістала для них авто та відправила його туди. І він сказав, коли вони підійшли до черги, на тому місці, де це було, сказав, що дві тисячі сімсот людей чекали, щоб за них помолилися. Але сказав, коли вони побачили того скаліченого крихітку-хлопчика і того бідолаху-тата в кашкеті, в обірваному пальто, сказав, що кожен просто відійшов вбік та поступився йому місцем. Коли він ступив на платформу . . .

¹⁵⁹ Це проти правил — обмінюватися молитовними картками. Необхідно прийти на зібрання та самому взяти собі картку. Якщо ти попадеш у чергу, обмінявшись картками з кимось іншим, молитовна картка зневажається. Розумієте? Тому що ти маєш прийти послухати інструкції та дізнатися, як одержати це. Вирішувати тобі. Ти не можеш взяти її для когось іншого. Ти мусиш прийти, взяти її сам, щоб ти послухав. Якась визначна людина скаже: “Якщо... Ну, я не дуже-то вірю в це. Але, можливо, якщо Він уздоровить мене, я...” Бачите? І тоді це спричинює пересварки на платформі, тож вони просто здійснюють відбір, перш ніж вони туди підходять.

¹⁶⁰ І ось, коли хлопчик зайшов, тобто, батько зайшов на платформу, попереду всіх, Біллі спитав його про молитовну картку. В нього не було. Сказав: “В такому разі мені дуже шкода, добродію”. Сказав: “Вам доведеться почекати”.

¹⁶¹ Він сказав: “Гаразд”. Сказав: “Я почекаю”. Сказав: “Я просто займу чергу, як і інші, в такому разі”. Сказав: “Я не знав, що мені потрібно було зробити це”.

¹⁶² І ось, я розмовляв із кимось, я випадково почув це. Я побачив, як той батько пішов, і я сказав: “В чому справа?”

Він сказав: “В нього не було молитовної картки”.

І Щось мені сказало: “Заверни його назад”.

¹⁶³ Тож я сказав: “Приведи його сюди”. І той батечко підійшов, і сльози котилися в нього по обличчю, неголений. І він—він підійшов, і ось написано у *Рідерз Дайджест*. Розумієте? Я не ставив ніяких питань, але поглянув просто на обличчя дитини, сказав дитині, звідки вона, її возили до клініки Майо, і все про те, що з нею таке, наскільки вона хвора, і все інше.

¹⁶⁴ І ось, батько заплакав і став іти. І сказано, що він почав спускатися з платформи, і він повернувся, він сказав: “Це так, добродію”. Він сказав: “Але чи буде жити моя дитина?”

¹⁶⁵ Я сказав: “Цього я не можу сказати”. Я сказав: “Одну хвилинку”. Я побачив, як з’являється видіння. Я сказав: “Ви не захочете цьому вірити, тому що і Майо, і Гопкінс сказали, що операцію не можна проводити на такому мозку, але я скажу вам, що треба зробити. Ви, завтра, нехай з цією дитиною все буде як є. В наступні три дні вам на вулиці стрінеться одна жінка-брюнетка, і та жінка запитається, що таке з тією дитиною. І потім вона розповість вам про якогось сільського лікаря тут, який зможе зробити цю операцію, а ви не захочете вірити цьому, тому що в Майо відмовилися та сказали: ‘Таке зробити неможливо’. Але це єдиний шанс, який є у вашої дитини, через силу Божу,

ласку Божу та через ту операцію. Тепер, якщо ви вірите, що я Його пророк — ідіть і зробіть так, як я вам кажу”. Подібно як приклали фігові плоди до Езекиї, і так далі.

Він сказав, він повернувся й сказав: “Дякую вам”. Зійшов униз.

¹⁶⁶ Минуло два дні чи більше, і він одного дня йшов вулицею, і підійшла одна леді, сказала: “Що з вашою дитиною?”

¹⁶⁷ Сказав: “В неї хвороба мозку”. І він став далі розповідати отаким чином. І, що ж, вони—вони думали, що з нею було все геть погано, розумієте.

¹⁶⁸ І ось, він сказав, що просто за декілька хвилин щось сталося. Вона сказала: “Добродію, я знаю декого, хто може зробити цю операцію”.

¹⁶⁹ Він сказав: “Мадам, послухайте-но, брати Майо відмовилися від неї та сказали, що це неможливо”. Сказав: “Один чоловік тут молився за неї, його ім’я Брат Брангам”. Сказав: “Він помолився за дитину”. Він сказав: “Хвилиночку! Брюнетка, в сірому пальто”. Сказав: “Це вона”. Сказав: “Де той лікар?” І він сказав йому. Забрали його туди, і лікар зробив цю операцію, дитина видужала.

¹⁷⁰ Ось, це пройшло через *Рідерз Дайджест*, розумієте. І брати Майо запросили мене на приватну розмову у зв’язку з цим. Сказали: “Служителю Брангаме, що ви зробили цій дитині?”

¹⁷¹ Я сказав: “Нічого. Я навіть не торкався її. Я тільки розповів те, що Бог наказав мені розповісти їй. Той чоловік послухався цього”.

¹⁷² Отож, дивна річ щодо цього: десь за два тижні після цього або за два тижні перед цим, чи три, в *Рідерз Дайджест*, мабуть, на місяць раніше, пройшла стаття міс Пеппер. Отож, вона справжня відьма, тобто медіум. Ось, є справжній, а є такий, що підроблюється. В них ота жінка вже з 1897 року. Їй вже більше ста років, в Нью-Йорку... і зовсім глуха. *Рідерз Дайджест*, візьміть... Я думаю, це вийшло десь за два місяці чи за місяць перед моєю; і ви можете знайти її, десь на початку осені. Містер Бакстер приносив її сюди якось на днях. Якби я був згадав про це, я б попросив його... або, знаю, що я збирався говорити це, я б—я узяв би її з собою. Я можу дістати її для вас. І вона займає десь сторінок дванадцять або чотирнадцять. Вона була просто звичайною домогосподаркою. І якось одного дня вона впала в стан трансу, в той час, коли страждала, і вона почала розмовляти з мертвими. І ту жінку возили по цілому світу, усюди. Її повезли до Англії. Навіть переміняли їй одіж, багато разів, і дивилися, чи не було якихось

промахів та іншого, і приходили туди, і перевдягали когось, надягали йому маску на обличчя, грек, а видавав себе за англійця. А вона розповіла йому все. І він—він—він хотів викликати когось зі своїх мертвих партнерів.

¹⁷³ Ось, єдине, що вона... По всьому світу, і ось там у *Рідерз Дайджест* було сказано, тут декілька вечорів тому, тобто декілька місяців тому викрили одну з таких речей. Один чоловік, що начебто поцілував руку духа своєї матері, а наступного дня в поліційному суді було доведено, що він тільки поцілував шматок марлі. Багато хто підроблюється під медіума! Це лише тільки оці начьотчики, що сидять на вулиці, які зовсім не медіуми, від самого початку. Це ніщо інше як фальшиві наслідувачі. Але існує справжній медіум.

¹⁷⁴ І ми, релігійні люди, в нас є чимало наслідувачів і там, і тут. Тепер посидіть спокійно декілька хвилин.

¹⁷⁵ Тепер зазначте собі, що місс Пеппер — це справжній медіум. І в часописі сказано: “Єдине, в чому можна бути впевненим, що коли людина помирає — вона не мертва. Вона є жива десь, бо та жінка викликає їхній дух та розмовляє з людьми”.

¹⁷⁶ “Отож, що вона робить, Брате Брангаме? Ти віриш у це?” Так, панове. Біблія каже так, тому я й вірю в це. А воно від диявола. Спіритизм — це диявольська штука. Тепер зверніть увагу, слідкуйте тепер за ними двома.

¹⁷⁷ І потім, вам слід було б побачити листи, що почали приходити до мене, потім, коли моя стаття вийшла слідом за її. Хіба це не дивно, що якраз перед кінцем часу Бог говорить все це? А *Рідерз Дайджест* видається на кожній мові під небесами. Розумісте? Зверніть увагу, хіба не дивно, як це йде одне за одним?

¹⁷⁸ Тепер, сюди приходять листи, сказано: “Брате Брангаме, це доводить, що ви ніхто інший як медіум”. Сказано: “Це доводить. Погляньте сюди, ви сказали тій жінці, де вона знайде... Погляньте на *оцю* жінку?”

¹⁷⁹ Я сказав: “Хвилиночку”. В мене тут є офіційний лист, — прошу пробачення, — на розсилку людям. Я сказав: “Як мало ви знаєте, проповідники”. Я сказав: “Замість того, щоб охришчувати своє тіло, вам потрібно охристити свій мозок”. Це вірно. “Ви не зупинитесь, щоб задуматися над усім цим. Ви не зробите спробу обмізкувати це”.

¹⁸⁰ Так само вони чинили й у інші дні. Вони бачили Ісуса. Вони знали, що Він міг... Він знав таємниці їхнього серця. Він знав те, що вони чинили отак. А вони сказали: “Він головний над демонами. Він Вельзевул, найдосвідченіший в світі ворожбит”. Вони не зупинилися, щоб якось обміркувати це собі, розібратися, що то був Син Бога. Вони

не були достатньо духовними, щоб пізнати це. Отак от, вони прогледіли це. Авжеж, Ісусові повинно було в'їхати в Єрусалим, верхи на мулі, і таке інше, але вони очікували на другий Прихід.

¹⁸¹ І те саме сьогодні! Вони дивляться поверх реального. Аллілуя! Це вірно. Я знаю, що Бог тут, в цей післяобідній час, і я знаю, що я зайняв чимало вашого часу, але ти мусиш побачити це, друже. Якщо я ніколи вже не побачу тебе, ти мусиш знати, що таке демони, ти мусиш знати, що є Правда і що є помилка. І це настільки близько, ти повинен відділити це.

¹⁸² Тепер пам'ятайте, це не буде там, щось таке далеко на *цьому* боці, подібно як фарисеї, або щось таке геть далеко на *тому* боці. Це прямо отут під порогом, зовсім близько. Спостерігай за цим. Тепер, якби я взяв. . .

¹⁸³ Давайте-но візьмемо отакі два випадки. Якби я взяв і дав тобі долар, ось, якби я дав тобі фальшивий долар. Ми застосуємо припівістку, щоб ви могли це зрозуміти. Перше, що ти зробив би, якщо ти кмітлива людина, якби ти взяв долар та подивився на нього, перше, ти б помацав його та побачив, з чого його зроблено. Це вірно? Ти подивився б на те, з чого його зроблено. Ти подивився б на його вартість. Справжній долар зроблено не з паперу, він частково з паперу та з шовку, розумієте. І перше, ти б поглянув на його номінал. Це перший показник.

¹⁸⁴ І тепер давайте перенесемо її на *цей* бік; і перенесемо Господа на *цей* бік, що має справу з нами.

¹⁸⁵ Тепер дивіться-но, перше, на що необхідно звернути увагу, все. . . Дивіться по вашій статті. За п'ятдесят з чимось років свого ворожбитства та викликання духів померлих, вона жодного разу не згадала про Бога, Христа, Божественне зіцлення, визволення, Суд, взагалі нічого. Там нема нічого, крім веселості та дурощів.

¹⁸⁶ Але з *оцього* боку, це постійно Бог, Суд, Прихід Ісуса, Божественне зіцлення, сила Божа, визволення. Погляньте на номінал цього. Ви не побачите, щоб ворожки та відьми їздили, проповідували Євангелію. В чому ж справа з людьми? Ох! Зверніть увагу!

¹⁸⁷ І справжнє, що треба зробити, якщо ти хочеш розібратися, справжній той долар чи ні, якщо на вигляд він дуже схожий, перепиши з нього номери та відішли це до монетного двору. І якщо там є номери, що збігаються з оцим, йому там відповідає срібний долар. Чи вірно це?

¹⁸⁸ Що ж, тоді, брате, візьми те, що вона зробила, й приклади це знову до Біблії, ти побачиш, що це відьма з Ен-Дору.

¹⁸⁹ І візьми те, що тут, ти знайдеш це там, це на Книзі тут на Монетному Дворі: “Ісус Христос той самий вчора, сьогодні та навіки”. Певна річ, та сама Його робота! Він не ходив і не бавився і не займався нісенітницею з людьми. Це було для якоїсь користі, щоб комусь допомогти, привести їх до Бога. Амінь! Я не “амінькаю” сам собі, але *амінь* означає: “нехай буде так”. І я . . . Я вірю в Це. Я знаю, що Це є Правда.

¹⁹⁰ Тепер зверніть увагу, ось воно. Тепер, тепер швиденько, бо я не хочу затримувати вас ані хвилини довше.

¹⁹¹ Ось, давайте викладемо невеличку ілюстрацію тут, невеличку ілюстрацію подумки. Ось отут є один потік, якраз ось *сюдою*, який іде через життя. Ось, дивіться-но. Це канал. Я хочу зараз вашої повної уваги, щоб ви не прогавили цього. Сюди ось *так*. Так от, у цьому невеличкому каналі тут перебувають смертні істоти, ти і я. Отож, там, давайте поглянемо, що то таке. Це маса дурочців та всього іншого, але час від часу ти бачитимеш світло. Ти бачиш морок та вулиці, тобто, розваги та непристойну поведінку, демони захоплюють людей. О-о, вони добре вдягаються, ох, і настільки висококультурні, наскільки це взагалі можливо, відполіровані вчені, але все одно диявол. Але там десь є народжені згори.

¹⁹² Тепер, на цих людей у цьому каналі здійснюється вплив з двох різних боків. Так от, цей бік йде ось *сюди*, там є трійця. А з цього боку це йде ось *сюди*, там є трійця.

¹⁹³ Отож, коли, тепер, по-перше, з *цього* боку — душі *неправедних*, коли людина помирає — вона йде до певного місця, чекаючи суду. Ісус пішов і проповідував тим душам, що знаходилися там у темниці. Наступне — демони. Наступне — диявол та пекло. Йдемо вгору, перше, ось, ті, що там — це духи, духи мертвих людей, які не покалися. Вони очікують Суду. Єдине, що вони знають — це дурощі і те, що вони чинили.

¹⁹⁴ Тепер, тут вгорі, на цих Християн здійснюється вплив з Вишніх. Це є приповідка. Тут вгорі є інший Дух, Дух Святий, Дух Людини, Христа Ісуса. Дух Святий, Дух Святий здійснює вплив на Свою Церкву в цій сфері смертних.

¹⁹⁵ Диявол, за допомогою *цих* духів, здійснює вплив на людину. Тепер, дивіться, наступне — це Анголи. Наступне — це Бог. Тепер, кожен смертний тут знаходиться під впливом одного з цих світів. Ви розумієте, що я маю на увазі?

¹⁹⁶ Отож, що зробила та жінка — вона прорвалася в ту сферу. І вона розмовляла з тими одержимими дияволом людьми, що перебували, напочатку, з духами тих анголів, що впали, які не покалися ще тоді, при початку, та дозволили своїй сутності стати одержимою ними. І вони очікують Суду.

197 А *оці* отут знаходяться під впливом та народжені згори від Духа Божого. І в диявола є свої пророки, а в Бога є Свої. Розумієте, що я маю на увазі? Це вплив, і туди ми й рухаємося. Зупиніться, щоб відділити це. Ісус, коли Він був тут на землі. . .

198 Тепер, сьогодні, він не може прорватися в ту сферу та узяти праведну людину з тієї сфери. Він не зміг би цього зробити, бо праведників вже нема там, де вони були раніше, в Раю. Ні, панове. З Раєм було завершено, коли Кров Ісуса забрала це. Погляньте-но сюди. Ну й ну!

199 Якби я міг уявити собі те, як Ісус, коли Він помер, Він пішов та проповідував душам, що були там у темниці. Він помер: грішник, не знаючи гріха, однак наш гріх був на Ньому. І Бог, за Його гріхи, відправив Його до пекла. В Біблії сказано: “Він пішов та проповідував душам”.

200 Деякі кажуть: “Брате Брангаме, я не можу цього зрозуміти”. Сказали: “Ісус воскрес третього дня. Він помер у п’ятницю після обіду і воскрес у неділю вранці, ну, Він був мертвий лише один день”.

201 Він сказав: “Протягом того часу”, — бо Він мав одне місце Писання у Біблії, на яке Він міг спертися. Тому що Давид, людина, яка пізніше відступила, але він був спасений, але пророк, під натхненням Божим, сказав: “Я не залишу Його душі в шеолі й не дам Моему Святому побачити тління”. І він знав: три дні й ночі, і те тіло почне розкладатися. І Бог вже сказав був пророкові: “Він не побачить тління”. . . . ? . . . [Порожнє місце на плівці.—Ред.]

Аллїлуя! Він узяв Боже Слово. Він завдавав поразки сатані, кожного разу, за допомогою Цього. Він завдавав поразки смерті, Словом Божим. Аллїлуя! Він завдавав поразки смерті. І коли Його вбили, і Він помер, грішник, мої гріхи й твої гріхи на Ньому, Він зійшов униз, я уявляю, як Він постукав у ті двері там.

І ті загинулі душі вийшли й сказали: “Ну, Ти Хто?”

202 Він сказав: “Чому ви не послухали Еноха? Чому ви не послухали тих інших пророків, які проповідували?” Їх було засуджено. “Я Син Бога, що був живий. Я. . . Моя Кров пролилася. Я прийшов сповістити вам: Я повністю виконав все те, що, як сказали пророки, Я зроблю”. Просто туди ж, повз демонів, просто в пекло, відібравши ключі смерті й шеолу у диявола, начепив їх Собі на бік, почав підніматися. Аллїлуя!

203 Починався ранок. Аллїлуя! Давайте намалюємо тут невеличку ілюстрацію. Рано-вранці тут у Раю знаходилася іще одна група. Зараз їх там нема.

204 Так от, ви, визначні друзі-католики, що вірите у заступництво святих. Якщо ти розмовляєш у своїй церкві

зі святим, тая людина є грішник — він у пеклі, тобто—тобто чекає свого суду. А якщо він був святим — він у славі Божій і не може повернутися. Це так. Я можу довести це. Кров телят не усувала гріх, але Кров Ісуса від'єднала гріхи.

205 Я уявляю, як Ісус піднімається туди, де, до Раю, там стародавні Авраам, Ісак, та Яків, та інші там, Самуїл, та всі інші там. Я немовби як чую, як Він стукає у двері. [Брат Брангам шість разів стукає по кафедрі.—Ред.] Амінь! О-о, я люблю це. Я просто... відчуваю зараз релігійне піднесення. Я немов бачу, як Він зазирає туди. Я чую, як він каже: “Хто там такий? Хто Це там?” Він сказав: “Я, це говорить Авраам. Хто Це?”

206 “Я Насіння Авраамове”. Амінь. Я уявляю, як Авраам підходить до дверей, відчиняє двері. Він сказав: “Я Насіння Авраамове”.

Даніїл сказав: “Погляньте-но сюди! Ось той Камінь, що, як я бачив, відірвався від гори”.

207 Я чую, як Єзекиїл каже: “Ось Він! Я бачив Його, немовби як порох в Нього під ногами, хмари рухалися, коли барани... плескали в долоні, листя, і всі вони вигукували”. О-о, я бачу інших там в Раю, які чекали на Нього.

208 Я немовби чую, як Він каже: “Пішли! В Єрусалимі вже світає. Ми маємо вийти звідси. Ми виходимо, бо ви покладалися на кров телят та козлів, очікуючи часу Моєї Крові. Але Моя Кров пролилася там на Голгофі. Я втілений Син Бога. Всі борги гріха виплачено. Ми виходимо!” Аллілуя! Слава Богові!

209 Я уявляю, як Авраам хапає Сарру за руку, і ось вони виходять! У Матвія 27, коли він вийшов, я немовби чую, як вони зробили невеличку зупинку десь у Єрусалимі. І, перше ж, я уявляю, як Кайафа та інші стоять на вулиці, говорять: “Мені кажуть, що ото він воскрес. Слухай-но, хто ото там іде; той молодий хлопець, ота молода дівчина?”

210 Більше вже не старі; то були Авраам з Саррою. І вони зникли. Вони поглянули: “Хтось за нами стежить”. Вони могли зникати, точно як Він проходив крізь стіну — тіло такого самого роду. Аллілуя! Правильно. Ось усі пророки та інші: прогулюються, обдивляються місто.

211 І Ісус повів вгору, або, далі зірок, місяця, хмар, забрав у полон бранців, дав дари людям. Ісус сидить сьогодні праворуч Отця, зайшов туди, сів там, поки всіх Його ворогів не буде покладено підніжком ніг Його.

212 І сьогодні, мій любий друже-Християнину, демони діють і там, і тут. А з іншого боку діє Дух Божий, щоб кожного разу протидіяти цьому. Аллілуя! Ось так. Газети, та довідники, та все інше — проголошують це.

Вони спостерігають за цим. Вони не можуть зрозуміти, що це таке. Що це таке? Це передвістя великої розв'язки, що настане дуже скоро, між Богом та дияволом. Стань на сторону Бога та будь правий у своєму серці. Амінь.

213 Отут ось недавно я був у Толедо, Огайо, проводив зібрання. Я буду завершувати.

214 Ви розумієте, що я маю на увазі стосовно демонів? Вони діють. Вони дуже релігійні, такі вже релігійні! О-о, вони щонеділі ходять до церкви, повторюють Апостольське віровчення та співають Славослов'я. О-о, подумати тільки, вони настільки релігійні, наскільки це взагалі можливо!

“Брате Брангаме, ти маєш на увазі, що це є Правда?”

215 Якраз отакий-то дух і повісив Ісуса Христа на хресті. А Ісус сказав: “Ви від свого батька — диявола”.

216 Зараз деякі з них кажуть: “О-о, Росія — це антихрист”. Ніколи! Росія — це не антихрист. Антихрист буде таким релігійним, що, якби можливо, це одурило б навіть самих Обраних.

Пам'ятайте, Бог забирає Свою людину, але не Свій Дух. Диявол забирає свою людину, але не свій дух. Отож, ось так-то. Робіть як знаєте. Я тільки відповідальний за Правду.

217 Демони діють! Вчора я розбирав їх у фізичній сфері. Сьогодні я виявляю вам у духовній сфері, де вони є у релігійній сфері. Там, де їх отам названо раком, і їх називають *оцим*, *отим* та *іншим*, але я вам довів, через Біблію, що це демони. Отож, ось тут, сьогодні, ось вони знову тут у релігійній сфері, дуже релігійні, дуже богобоязні.

218 Якби ти узявся, брате, та задумався. Каїн, сам початок цього, був дуже релігійною людиною. Ісав був дуже релігійною людиною. Юда був дуже релігійною людиною. Це релігія. Це не зовнішній світ. Це у тих же лавах. Спостерігайте за цим, демонологія! Можливо, якось пізніше я зможу торкнутися цього трошки глибше. Вже пізно.

219 Не засуджуйте нікого. Любіть усіх. Якщо ти не можеш любити від всього свого серця — тоді Христа нема в тобі.

220 У Толедо, Огайо, я пішов до одного ресторанчику. Я харчувався в одному місці, невеличкий дункардський заклад, чудовий затишний куточок. Там було так хорошо. А в той день після обіду в них було зачинено: пішли до недільної школи. І коли в них було зачинено, мені довелося піти до одного світського закладу вулицею навпроти, і я зайшов туди. І я знаю, що в Огайо заборонені азартні ігри. І ось там стоїть державний поліцейський, обхопив дівчину рукою, рука висить в неї на грудях, бавиться з гральним автоматом. Закон наших штатів та країни, всьому прийшов кінець. Який жаль!

221 На Христі, на твердій Скелі стою, все інше — то пісок, що тоне. Нічого не лишилося. Це так.

222 Я озирнувся, і там була одна вродлива молода леді, мабуть, ще зовсім підліток, дев'ятнадцять, вісімнадцять-дев'ятнадцять років. І те, що вони там виробляли, ті хлопці там за столом — то було жахливо. Я присів там. І ось, мені на подив, коли сидів просто там, підходить одна леді, каже: “Можна присісти?”

Я сказав: “Дякую. Я хочу поспідати”.

223 І, на стільці, ось сидить одна леді похилого віку, віком як моя мати, п'ятдесят п'ять-п'ятдесят вісім років. На ній була пара тих безбожних ганчірочок, які вони носять.

224 Вони стверджують, що це круто. Наука каже: “Ви з'їхали з глузду”. Авжеж, це не круто. Ти просто хочеш показати себе роздягнуною. Це ганьба, безчестя. Леді не одягне таке. Жінка надягне, та леді — ні.

225 І потім, тож потім вони... вона сиділа там. Її шкіра висіла на ній мішками. В неї на губах було щось таке на зразок орхідейного манікюру чи як ви там це називаєте. І коротка зачіска, як у чоловіка, такий немовби як пушок; про яку, Біблія сказала, що це безчестя. І жінка, що чоловік...

226 Біблія стверджує: якщо жінка обрізає свої коси, чоловік має право виставити її геть, розлучитися з нею, бо вона невірна йому. Нам треба в якийсь із днів узятися тут за це та попроповідувати Біблію. Сказано: “Якщо вона стриже свої коси — вона безчестить свого чоловіка”. Якщо вона безчесна — її слід відіслати геть. З іншою одружуватися тобі не можна, але цю ти можеш виставити геть. Ф'ю! Слухайте, це, це сприйнялося нелегко, я це відчуваю. Але це Правда.

227 О-о, раніше в нас це було у колах Духа Святого, але ми опустили планку. Старий брат, бувало, казав: “Ми опустили планку, ми опустили планку, пішли на компроміс ми із гріхом. Ми опустили планку, побігли вівці геть, та як же увійшли туди козли?” Ви опустили планку. Ось у чому справа. Ви опустили планку, світ і церква змішалися разом. В точності як Моав і так далі, та Валаам, і як він одружився поміж них, в точності те саме сьогодні. І церква уся занечистилася, і П'ятидесятницький період — це Лаодикійський період, який стає все теплішим, і його виплюнуто з Божих уст. Та з усієї групи Бог кличе Свій остаток, забирає її Додому, це точно так, в точності, через воскресіння.

228 І вона сиділа там, губний манікюр по всьому обличчю, і воно все було вкрите ось так. І в неї отут над очима було підведене чорним, і з неї котився піт. І в неї, бідолашної,

вже були, мабуть, і правнуки. І вона сиділа там з двома старими, і в одного з них на шії був такий здоровенний шарф, а це було у червні, сиділи там. І він піднявся, і вже був напідпитку, і вона теж пила. І вона озиралася.

229 Я подумав: “О Боже! Боже, чому Ти не зітреш оце з карти? Чому Ти не зітреш? Невже моя крихітка Шарон... Моє дитя, моя маленька Сара та моя маленька Ребека повинні рости в отакому поколінні, щоб стикатися з отаким?” Я подумав: “Поглянь-но сюди в оцих парках та все інше, та що відбувається”. Я подумав: “О Боже! О-о, я радий, що Ти забрав Шарон, якщо це було Твоєю волею. Невже моя маленька Ребека та маленька—маленька Сара повинні рости при отакому?” Ті, що, і ті люди називають їх... співають в хорі та все інше. І я подумав: “Хіба це не сором?” Я подумав: “Боже, як Твоя Свята праведність здатна витримати це? Здається, немовби той Твій праведний гнів спалахне отам та—та висадить це місце у повітря”.

230 І я почув, як Ангол Господній сказав: “Відійди вбік”. Я пройшов туди. І коли Він закінчив зі мною, я відчув себе зовсім іншою людиною. “За що ти її засуджуєш?”

Я сказав: “Поглянь на неї, яка вона”. І ось що Він...

231 Я побачив видіння. Я побачив світ, подібний *оцьому*, навкруги, інший світ. Але в цього світу *тут*, навколо нього була веселка, і то була Кров Христа, яка стримувала Божий гнів. Він не міг на це дивитися, Він—Він негайно знищив би оце все, бо Він сказав: “Того дня, коли ти скуштуєш від нього, того дня ти помреш”. Тож Він би це зробив.

232 Тоді я подумав отак. Я побачив себе. Хоч я й не чинив такого, та я все одно був грішником. І тоді Кров Ісуса Христа діє для нас як бампер. Розумієте? Це, коли я грішу, мої гріхи били Його та стрясали Його любую голову, і я бачив, як котилися сльози й Кров. “Пробач йому, Отче, він не знає, що робить”. А я робив щось іще та вдаряв по Ній. “Пробач йому, Отче”.

233 Якби це проминуло Його — мене було б знищено. І якби я не прийняв Його благодаті, і той день, коли моя душа пропливе на той бік, мене вже засуджено. Я відкинув. Не лишилося нічого, крім суду. Засуджений, мене вже засуджено. Бог сказав: “Того дня, коли ти скуштуєш від нього, того дня ти помреш”. Тебе засуджено правильно. Це є судилище сьогодні — твоє відношення до Христа.

234 І тоді я подумав: “Так, це вірно”. І я побачив, що якогось дня я підповз до Нього. Я побачив свою стару книжку, що лежала там, грішник, там у ній було все. Я побачив, що мої гріхи — це те, що створило її, і я сказав: “Господи, Ти пробачиш мені?”

235 Сягнув Своєю рукою Собі в бік, узяв Крові, написав зверху та сказав: “Вибачено”. Закинув її в море забуття, щоб більше вже не згадати про неї. Вона щезла навіки! Він сказав: “Я пробачаю тобі, але ти засуджуєш її”.

Це змінило моє уявлення. Я сказав: “Господи, змилуйся”.

236 Після того, як я вийшов з цього, я пройшов туди та присів. Я сказав: “Доброго дня, мадам, як справи?”

Вона сказала: “О, привіт”.

237 І я сказав: “Я прошу вибачити мені, — я сказав, — я пастор Брангам, служитель”.

Вона сказала: “О-о, прошу пробачення. Прошу пробачення, служителю Брангаме”.

238 Я сказав: “Шановна”. Я розповів їй цю історію. Я сказав: “Я стояв там, і я засуджував вас і думав: ‘Як жахливо!’ Мабуть, у вас є діти”.

Вона сказала: “Є”.

239 Я сказав: “Що стало причиною того, що все пішло не так?” Вона почала розкривати мені історію, від якої в будь-кого розірвалося б серце. Я сказав: “Я—я питався в Бога, чому Він не зтер отаке з лиця землі. Ось ви тут з оцими двома п’яними чоловіками, і ви самі п’яна”. І я сказав: “Одного дня... Ота Кров стримує від вас Божий гнів. В якийсь із днів ви помрете. І тоді, зараз вам—вам вільно вибирати, ви можете відкинути або прийняти”. Я сказав: “Але одного дня ваша душа перейде на той бік, туди, де вже не лишилося милості. І якщо ви помрете у своїх гріхах, вас вже засуджено, і ви підете до пекла”.

240 Знаєте що? Та жінка сповзла з того стільця там у тому ресторані. В нас було молитовне зібрання, подібного якому ви ніколи в житті не чули, і вона прийшла до Христа. Що то було? Не засуджуйте їх; розкажіть їм Євангелію. Вони одержимі демонами; вони смертні у цій сфері. На них здійснюється вплив ось звідси. Наш вплив приходить з висоти. Давайте поглянемо, що ми можемо зробити, своїми талантами, щоб завоювати інших для Христа.

241 Наш Небесний Отче, дякуємо Тобі за Твою добрість та ласку. Мені дуже шкода, Господи; можливо, люди, я протримав їх тут так довго. Але, оскільки це завершення цих отаких-от післяобідніх зібрань, я хотів розповісти їм — “демони”, і я відтесав занадто багато цього за один раз, в одній проповіді, але, мабуть, вони зможуть вихопити це, тут і там, та зрозуміють, що я мав на увазі. Ти знаєш наміри мого серця, коли викладав це.

242 Нехай люди підуть звідси в цей післяобідній час, і чоловіки та жінки пильнуватимуть за кожним своїм

порухом, але житимуть щасливими та вільними. Нехай вони пізнають, що Бог їх спас. І нехай вони дивляться на Нього, забудуть про всі теорії та про все інше, що навколо них, та живуть мирно, й помірковано, й у страху Божому. І тоді, Боже, коли Ти схочеш застосувати їх для чогось, Ти зможеш безпосередньо промовити до них та послати їх туди, куди Ти хочеш, щоб вони пішли, або те, що Ти хочеш, щоб вони зробили. Нехай люди будуть покірливими та знайдуть Христа у своєму серці. Пробач нам, Господи, наші недоліки, кожному з нас.

²⁴³ І ми знаємо, що—що сатана пішов скрізь, немов рикаючий лев, повсюди, пожираючи те, що він схоче, вдягнувши релігійні мантиї. О Боже, ці бідолашні дітки, поглянь на них, усюди. Їх відкрито й виставлено перед людьми. І я молю Тебе, Боже, бути ласкавим до них та спасти усіх загиблих, уздоровити хворих. І, Боже, ми усвідомлюємо, що ці мерзотні демони хвороби знаходять на Твоїх дітей, що в Тебе є викуплення, яке знаходиться там, щоб розібратися з цим. І всі демони, що примушували їх грішити, в Тебе отам знаходиться викуплення, яке розбереться з цим. І я молю, щоб Ти дарував це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Я хотів би знати, чи там . . .

Демонологія — Фізична сфера
(*Demonology — Physical Realm*)

8 червня 1953 року, понеділок, післяобідній час
Робертс Парк Амфітеатр, Коннерсвілль, штат Індіана

Демонологія — Релігійна сфера
(*Demonology — Religious Realm*)

9 червня 1953 року, вівторок, післяобідній час
Робертс Парк Амфітеатр, Коннерсвілль, штат Індіана

Спокусницькі духи
(*Enticing Spirits*)

24 липня 1955 року, недільний ранок
Скинія Брангама, Джефферсонвілль, штат Індіана

Ці проповіді Брата Вільяма Марріона Брангама, викладені англійською, було перенесено з магнітофонної плівки на папір без скорочень та без змін і надруковано англійською мовою. Цей український переклад видано й розповсюджується безкоштовно видавництвом “Voice Of God Recordings”

UKRAINIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org